

Medierne i det nye årtusinde

Venstres medieoplæg november 2009

Indhold

Indhold.....	2
Forord.....	3
Medierne mellem kultur og marked	4
Venstre vil:.....	6
Medieudviklingen de seneste årtier	7
Fra monopol til konvergens	7
Fra fællesstof til segmentering.....	8
Fremtidens TV – frit valg.....	9
Venstre vil:.....	10
Fremtidens TV2.....	11
Venstre vil:.....	12
Fremtidens TV regioner og det lokale TV	13
Venstre vil.....	14
Fremtidens DR	16
Partnerskabsforpligtelser og relationen til andre medieaktører.....	18
Venstre vil:.....	18
Fremtidens mediestøtte.....	20
Baselinescenariet.....	21
Saneringsscenariet	21
Meriteringsscenariet.....	21
Venstre vil.....	22
Styrkelse af Public Service Puljen	23
Venstre vil:.....	23
Venstre og licensen	24
Medielicens:.....	24
Fremtidens Radio	26
Overgang til DAB.....	26
P3 som drivkraft på DABen	27
Organiseringen af den nye DAB satsning.....	28
DAB-blok 1.....	28
DAB-blok 2.....	28
DAB-blok 3.....	29
Internetradio.....	29
Overgangsperioden	29
Lokale FM sendetilladelser	30
KODA/Gramex.....	30
Venstre vil:.....	30
Fremtidens Avisstruktur.....	32
Venstre vil:.....	33
Kvaliteten i det journalistiske indhold.....	35
Har vi styr på presse-etikken?	35
Venstre vil:.....	36
De nye Medier	37
Venstre vil:.....	38
Computerspil	39
Venstre vil:.....	39
Til kamp for ophavsretten	41
Venstre vil:.....	42
Det offentliges mediepolitik.....	43
Venstre vil:.....	43

Forord

For 25 år siden så det danske mediebillede markant anderledes ud, end det vi kender i dag. Husstandens eneste TV stod i stuen, og her samledes alle for at se de samme programmer. Den eneste TV kanal danskerne kunne modtage var DR¹, og her startede programmerne sidst på eftermiddagen, og den resterende sendeflade bestod af pauseskærm eller pausefisk, hvis man var heldig. En del havde fortsat et sort/hvid TV, mobiltelefonerne var på størrelse med en kuffert, og de første husstande begyndte så småt at få computere. Disse var dog mest sort/hvidsskærms IBM'er med en hukommelse, der svarer til nutidens regnemaskiner eller en Commodore 64'er med båndoptager, så man kunne spole de svære runder over i de spil man havde.

Medierne har gennemgået en eksplosiv udvikling de forgangne årtier, og det har den måde vi bruger medierne på også. I dag har den gennemsnitlige dansker 5½ FM radioer, 2 fjernsyn og minimum en computer. Dertil kommer mobiltelefoner, MP3 afspillere, spilkonsoller og diverse gadgets og andet elektronisk isenkram. Antallet af kanaler er eksploderet, og det betyder en segmentering og til dels fragmentering af medieforbruget. De fælles samtaleemner i kantinen, og de fællesskaber der tidligere var naturlige, fordi vi så og hørte det samme eksisterer ikke længere i samme omfang. I dag er Facebook det nye store sociale fællesskab. Facebook, Ebay, og Google er nogle af de mest besøgte hjemmesider i Danmark.

Skal vi være ærlige, så er det nok aviserne, der ligner sig selv mest til trods for gratisavisrig og netudgaver. En avis er stadig en avis og selv om der er færre af dem, så trykkes de stadig på papir og distribueres ud til danskerne. Men oplagstallet og antallet af abonnenter er styrtstykket i takt med at danskerne har kunnet hente gratis nyheder på nettet. Måske er det netop derfor, at det i disse år er aviserne, der er under markant hårdt pres for at genopfinde sig selv og deres eksistensberettigelse.

På et område har den stigende konkurrence dog ikke givet danskerne et mere varieret indhold at vælge mellem, Radioen. Her sidder DR fortsat på knap 70 % af lytninger og selv om de lokale og regionale radiokanaler, 100FM og Nova gør deres for at tilbyde et alternativ, så sidder DR med 4 landdækkende kanaler - ud af 5½ - fortsat på et så stort marked, at de de-facto har monopol. Derfor er der i høj grad behov for at gentænke hele radiomarkedet, så mangfoldigheden også her kan få sit indtog.

Selv om vi gennem de senere år har liberaliseret mediemarkedet, så er der stadig store opgaver forude, og der er beslutninger, der skal træffes, hvis vi skal sikre, at de dansksprogede medier ikke bliver blæst omkuld af internationale mediekonglomerater, og mangfoldigheden erstattes af mainstream og ensretning. Vi skal også sikre, at danskerne får endnu mere frit valg af såvel radio og TV kanaler som TV udbydere.

Det er tid til at lave et reelt servicetjek på den danske medielovgivning, så vi sikrer, at de love, regler og bekendtgørelser, som gælder på området ikke spænder ben for udviklingen af medier i den teknologiske tidsalder.

Sidst Venstre præsenterede et samlet medieoplæg var i 1999. Dengang var medieudfordringerne væsentligt anderledes end dem vi står overfor i dag. Med dette mediepolitiske oplæg fremlægger Venstre en række bud på fremtidens mediebillede i spændingsfeltet mellem kultur og marked. Det er et debatoplæg, som rummer såvel fremtidsbetragtninger og sigtelinjer, såvel som helt konkrete politiske tiltag.

God Læselyst!

Ellen Trane Nørby, mediepolitisk ordfører

---

¹ Meget få husstande abonnerede allerede da på satellit TV, men det var et marginalt antal.

Medierne mellem kultur og marked

Meget af den mediepolitik vi har i Danmark befinder sig i spændingsfeltet mellem kultur og erhvervs politik. Den opgave vi som liberalt parti har, når det drejer sig om at formulere den fremtidige danske mediepolitik er, at finde balancen mellem marked og public service.

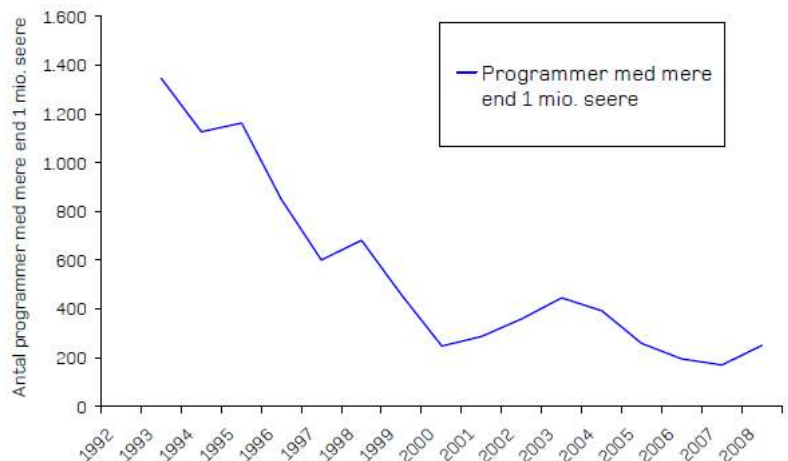
Venstre blev som parti dannet på et bredt folkeoplysende program, der handlede mere om kultur og viden end om marked, og der er ingen tvivl om, at det er et tankegods og en arv, som vi bringer med os. Mediepolitik handler ikke udelukkende om at sikre konkurrence og lade det, som ikke kan stå, falde. En liberal mediepolitik handler også om at sikre mediepluralismen og mangfoldigheden i et lille land, som markedsmæssigt er overforkælet, når det handler om mængden af tilbud. Vi ser det som en væsentlig opgave at sikre en mediepolitik, der skaber plads til indhold af højt niveau, produktion af dansksproget indhold, nyhedspluralisme, mange forskellige aktører, en stor grad af konkurrence og frit valg.

Mange vil måske mene, at meget af det ville komme af sig selv, men det er tydeligt, at det kun er den halve sandhed. Den anden side handler om et dansk mediemarked, der i høj grad bliver presset udefra. Om et mediemarked, der ikke alle medieplatforme har været hurtige nok til at følge med den teknologiske udvikling. Om et mediemarked, hvor fremmedsprogede kanaler og udsendelser fortrænger de danske. Om et mediemarked, hvor hastigheden er accelereret, og de fleste i dag halser efter nyhederne frem for at jage baggrunden. Om et mediemarked, hvor udvalget af medier i dag kan tælles i tusinder frem for monopoltidens ene.

Det er en udvikling som sætter de nationale og kulturelle fællesskaber under pres. Ser man i dag 20 sekunder af et gammelt TV indslag, føles det som 5 minutter, og zapperkulturen har gjort sit til, at de store brede kanaler i dag afløses af nichekanaler. Nichekanaler, hvor vi hver især dyrker det, som fanger vores interesse og hvor det brede indhold, som samlede nationen på tværs af generationer er under pres på godt og ondt.

De store fællesskaber forsvinder i den version, vi kender dem i dag, og derfor handler mediepolitik i høj grad også om at sikre den nationale og kulturelle identifikation og sammenhæng. Dansksprogede programmer, der når ud til en forholdsvis lille målgruppe er omkostningstunge at producere og sætter såvel den generelle dansksprogede indholdsproduktion under pres, dog særligt det smalle public service indhold.

Som det meget klart fremgår, så er antallet af programmer med mere end én million seere faldet markant, og det er der som sådan ikke noget odiøst i, da vi får flere og flere kanaler at sprede vores TV-sening over. På den anden side har det en kulturel værdi, at der er programmer, nyheder, begivenheder mm, som fortsat samler nationen omkring TV-skærmen, da det er et vigtigt element for at sikre sammenhængen og den kulturelle samhørighedsfølelse i nationen.

Kilde: TNS Gallup, TV-meter. Målt på DR TV, TV2 gruppen, MTG og SBSs kanaler

Det er også på den baggrund, at Venstre bakker op om public service stationer, TV2, DR og TV2-regionerne, fordi de netop spiller en vigtig kulturel rolle i et globaliseret samfund. DR, TV2

regionerne og tildeles TV2 løfter en væsentlig formidlingsrolle og kulturel rolle. Når Sarah Lund, Krøniken eller en anden dansk dramaproduktion lægger gaderne øde søndag aften og samtidig vinder Emmy'er hjem til Danmark, så viser det netop, hvad værdien af dansksproget TV produktion af høj kvalitet betyder. Det udviklingsmiljø og den styrkeposition ville vi aldrig kunne opnå, hvis der ikke var bredt forankrede public service institutioner med en bred forpligtelse på såvel det smalle som det bredere indhold. Men der er til stadighed behov for at se kritisk på den måde som licensen anvendes.

Vi opkræver ikke licens for at bevare en institution, men vi erkender, at DR som hele Danmarks public service station kan være én blandt andre, der er med til at løfte danskernes nyheds, kultur og medieforbrug.

Mest sete programmer uge 39, 2009

1. Forbrydelsen II, DR 1 - 1,706 mio.
2. Vild med dans, TV 2 - 1,200 mio.
3. Vild med dans - afgørelsen, TV 2 - 1,176 mio.
4. Talent 09 - afgørelsen, DR 1 - 1,130 mio.
5. 21 Søndag, DR 1 - 1,096 mio.
6. Lærkevej, TV 2 - 1,083 mio.
7. Talent 09, DR 1 - 997.000
8. Station 2, TV 2 - 963.000
9. Live fra Bremen (1/2), TV 2 - 939.000
10. Hvem vil være millionær, TV 2 - 936.000

Kilde: TNS Gallup TV-Meter

I Venstre forsvarer vi ikke institutioner for institutionernes skyld. Vi har ikke et DR for DRs skyld. Vi laver mediepolitik for de danske radiolyttere og TV-seers skyld, og derfor ser vi det også som vores opgave at være den politiske vagthund, som stiller kritiske spørgsmål til den måde danskernes licensmidler bliver forvaltet på.

Hvorfor løber public service stationerne efter de programformater som de kommercielle kanaler sender i en lind strøm? Hvorfor dette til tider ødelæggende fokus på "share" og bredden, når en "reach" orienteret strategi, hvor de mange alsidige og smallere programmer tilsammen når ud til alle danskere. Selvfølgelig skal DR og TV2 regionerne være noget for alle danskere for ellers ville licensen ikke have sin berettigelse, men det betyder ikke, at alle programmer skal nå ud til flest muligt. Forfølger man den strategi bliver vores public service medier forfladiget. Så bliver de dyre kopier af det som danskerne kan få på de kommercielle kanaler og så mister licensen for alvor sin berettigelse.

“ Den samlede public service- virksomhed skal via TV, radio og internet o.lign. sikre den danske befolkning et bredt udbud af programmer og tjenester omfattende nyhedsformidling, oplysning, undervisning, kunst og underholdning. Der skal i udbuddet tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved programlægning skal der lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden. Ved informationsformidlingen skal der lægges vægt på saglighed og upartiskhed. Programvirksomheden skal sikre befolkningen adgang til væsentlig samfundsinformation og debat. Der skal endvidere lægges vægt på dansk sprog og dansk kultur. Programvirksomheden skal endvidere afspejle bredden i produktion af kunst og kultur og give programtilbud, som reflekterer mangfoldigheden af kulturinteresser i det danske samfund.

Radio- og tv- loven §10

Venstre ønsker en større fokusering af licensmidlerne på de programmer som markedet aldrig vil kunne levere og på de programformater og typer, som har en vigtig kulturel værdi, men er så dyre, at de ikke er bæredygtige på et lille dansk mediemarked. Vi ønsker et større fokus på nyheder, kultur, drama og dokumentar og på den regionale forankring. Det betyder ikke, at public service stationerne ikke må lave bredt forankrede programmer og underholdning. Og det betyder heller ikke, at vi underkender den strategi, der handler om at bruge de brede programmer til at trække flere danskere ind på eksempelvis nyhederne eller andre vidensprogrammer. Men der skal være en balance i den måde ressourcerne fordeles på.

Vi ønsker ikke at detailregulere public service kontrakterne, og vi ønsker slet ikke at udarbejde en negativ liste, som den man kender fra de tyske public service medier, men foreslår, at kontrakterne deles op i to dele. Den principielle overordnede mål del, og så den mere specifikke public service kontrakt del. Den overordnede del

vil få karakter af de udviklingskontrakter, som vi kender fra andre offentlige virksomheder, og det vil være her de kommende års overordnede indsatsområder og pejlemærker vil fremgå. Den mere programspecifikke tilrettelægges i dialog med DRs bestyrelse og direktion. Todelingen skal netop ses som et led i styrkelsen af armslængden mellem det politiske og medierne. Politikerne skal ikke være programlæggere, men på den anden side er det politikerne, der skal stå til ansvar overfor den licensbetalende befolkning. En todeling af kontrakten vil kunne sikre en mindre detailorienteret kontrakt og dermed et større spillerum for DRs bestyrelse og daglige ledelse.

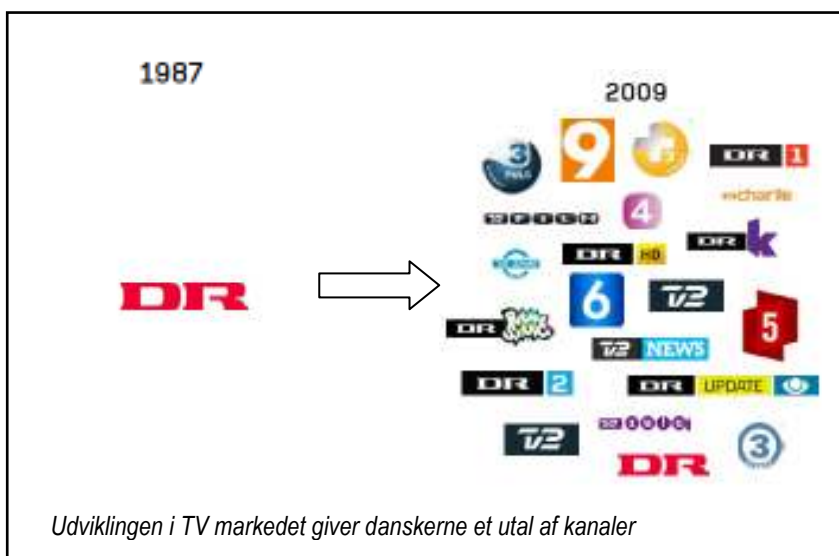
Venstre vil:

- Fokuserer licensmidlerne mere end det er tilfældet i dag. Vi ønsker at styrke nyheder, kultur, drama, dokumentar og den regionale forankring i et fremtidigt DR.
- Todele DRs Public Service kontrakt i en overordnet og mere principiel del, og så en mere programspecifik del. Den overordnede del fastlægges politisk og den mere programspecifikke i dialog med DRs direktion og bestyrelse.
- Sikre, at en større del af licensmidlerne bindes til produktionen ude i landet som vi kender det fra BBC i England og SVT i Sverige, det gælder såvel i den kulturelle dimension med vægtningen af programmerne, som den erhvervsmæssige del..
- Sikre, at DR får en professionel bestyrelse frem for en politisk udpeget bestyrelse.
- Bevare og udvikle den position som kulturelinstitution som DR spiller for danskerne.

Medieudviklingen de seneste årtier

Meget vand er løbet i åen siden Statsradiofonien startede sine første korte radioudsendelser i 1925. Og meget er sket siden TV2 gik i luften for første gang i 1988. I dag er public service kanalerne blot få blandt utallige kanaler, og det giver danskerne en helt anden frihed for at se det de ønsker. Den udvikling har også sat de brede public service kanaler under pres, og det er en tendens som ses over alt og særligt i de skandinaviske lande, hvor tilslutningen til public service kanalerne traditionelt har været meget høj, har det givet en identitetskrise, hvis løsning ikke er at udvande kanalerne yderligere.

På baggrund af den mediekommission som HP Clausen i firserne var formand for opstod tanken om et brud på DRs monopol. TV2's første sendinger i 1988 var resultatet af mange politiske kampe, en kamp som Venstre var stærkt engageret i og bakkede op omkring for at sikre en mere mangfoldig medie struktur i Danmark. Da TV2 endelig gik i luften blev den hurtigt en succes og kanalen blev hurtigt danskernes foretrukne, en position som TV2 stadig har. Andre satellitbaserede kanaler havde kun små markedsdele i Danmark, men har siden stødt udbygget deres position såvel som antallet af kanaler.

Fra monopol til konvergens

I starten af det nye årtusinde går udviklingen pludselig meget hurtigt og brugen af de nye medier eksploderer samtidig med at hastigheden på alt fra danskernes internetforbindelser over zapningen til indholdet ryger i vejret. Introduktionen af en række nye medier satte det traditionelle medieforbrug og billede under pres. Avisernes oplagstal faldt, gratisaviser gjorde deres indtog og de digitale medier begyndte at konvergere. TV kunne pludselig ses på nettet og nyhederne i aviserne var dagsgamle og for længst læst på nettet, hvor alt pludselig var gratis. Det blev starten på en udvikling som siden blev farlig for såvel dagblade som andre medieaktører og indholdsskabere.

Konvergens mellem de forskellige platforme var i gang. Mobiltelefonerne blev pludselig radioer, musikafspillere og kameraer i et og hurtigt efter også håndholdte tv eller videokonsoller. Fladskærme afløste de gamle TV-apparater, og computerne og TV smeltede sammen. Udviklingen er stadig i gang og vil fortsætte de kommende år og dermed også danskernes medieforbrug. Efter TV-seeningen i et par år var nedadgående forlød det, at

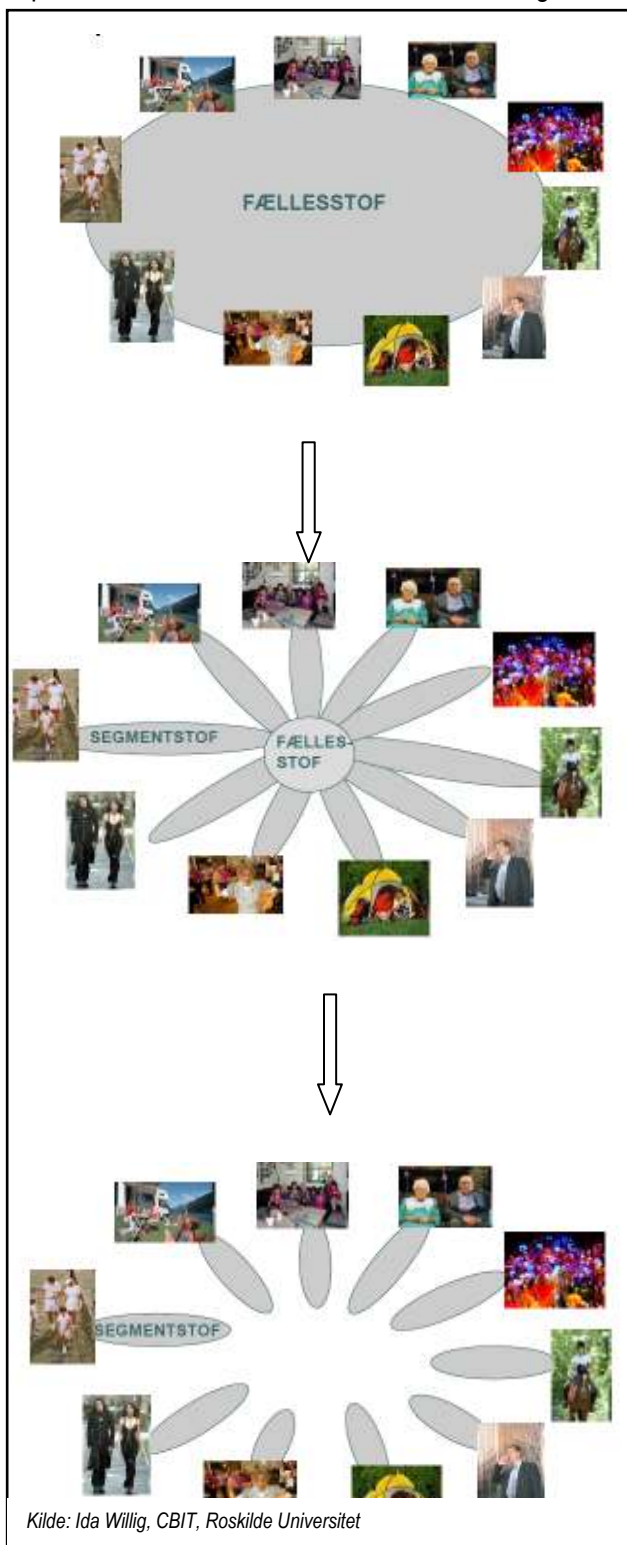
TV-sening i husstande (hverdage) (AS Q2 2009)		
Ingen	24	
3 timer eller mindre	879	↓
Mellem 3 og 9 timer	1381	↑
9 timer og derover	226	

Danskernes medie forbrug		
Tv minutter dagl. pr. indb. 2008	167	↑
Radio minutter dagl. pr. indb. 2008	131	
Internet minutter dagl. pr. indb. 2008	43	↑
Dagblade hverdagsoplæg 2008 (tus.)	1.164	↓
Bøger (danske) solgt – 2007 (mio.)	31	↓
Biograf – billetter solgt 2008 (mio.)	13	↑
Bibliotek - udlån alle mat. 2008 (mio.)	74	↑
DVD film solgt 2008 (mio.)	17	

Tendenser for husstandenes tv brug (AS tal) er beregnet som de ændringer på mere end et procentpoint, tallene udviser i forhold antallet af tv husstande. Da antallet af husstande ændrer sig, kan de faktiske tal godt udvise ændringer i forhold til februar udgaven af TV Overblik uden at påvirke tendensen. Kun tendensændringer på et procentpoint og derover markeres.

danskerne på sigt helt ville slippe deres TV forbrug. I dag ser vi, at det bestemt ikke er tilfældet. Danskerne ser i dag mere TV end nogensinde tidligere, men selve TV forbruget er i dag spredt ud over langt flere kanaler. Målt på husstands niveau (det er husstandenes TV forbrug, der måles - der kan godt være enkeltpersoner i husstandene, der har et andet forbrug) er det meget få (under en procent), der ikke ser TV dagligt. Omkring 60 procent af husstandene ser TV mellem 2 og 4 timer dagligt på hverdage, i weekenden falder tallet til omkring 50 procent. TV 2 og DR står for over 70 procent af danskernes TV forsyning, fordelt med 40 procent til TV 2s kanaler og 31 procent til DRs kanaler ifølge TV meter undersøgelsen fra 2007, der viser TV-stationernes andel af TV-seer.

Vi bruger også mere tid på nettet, vores radioforbrug er status quo, mens vi bruger mindre tid på at læse aviser. Også danskernes generelle kulturforbrug er steget og antallet af solgte biograf- eller koncertbilletter vokser år for år.

Fra fællesstof til segmentering

Udviklingen er gået fra én (få) kanaler, der dækkede det hele og på sin vis også dækkede alles medieforbrug. Indholdet er fået fra et stort fællesstof til som i dag at bestå af en lille del fællesstof og derudover segmentstof, og udviklingen går mod et endnu mere segmenteret mediebillede. Udviklingen forstærkes også af den mediekonvergens vi ser og ved at medierne i dag ikke længere er flowbaseret, men kendetegnet ved, at vi ser, læser og lytter, når vi har tid og lyst og ikke længere lader os dirigere af TV-programmet.

Hvor VHS optageren tidligere var en luksus, forbeholdt en mindre skare og oftest anvendt til at optage en enkelt film eller et program, så betyder harddiske koblet på TV'et i dag, at vi kan se præcis de programmer vi ønsker, når vi ønsker det. Skal vi se en film kan vi hente den direkte ned fra nettet eller fra vores TV distributør som video on demand (VOD). Og er der et radioprogram vi ønsker at lytte til, så podcaster vi det på vores MP3 afspiller.

Vi bestemmer nu selv tid, sted og indhold. Nogle programmer ser vi på mobilen til og fra arbejde, noget checker vi på computeren i arbejdstiden. Enkelte programmer lader vi stadig TV-stationerne definere tidsmæssigt for os. TV Avisen eller aktualitet, men ellers vil vi helst selv bestemme.

Den store udfordring i den nye medie tidsalder er at lade alle udnytte de mange og mangfoldige muligheder. Men vi skal samtidig sikre, at public service medierne ikke ender som afkoblede og segregerede medier - hvor de enkelte kanaler kun ses af isolerede samfundsgrupper - og at det fællesstof, som er med til at skabe en sammenhængende kulturel identitet og som bidrager til den

ationale fortælling, fortsat vil være der i fremtiden. Hvad segmenteringen reelt betyder, og hvilke fordele og ulemper, der følger kan dog med fordel kortlægges nærmere i en undersøgelse af området og derfor vil det være oplagt om, der iværksættes en undersøgelse af forholdene på samme vis som der tidligere er gennemført undersøgelser om EU dækningen, public service i Norden m.fl.

Men det er i en fragmenteret medieverden væsentligt at bevare og udvikle de danske public service institutioner. Ikke for institutionernes skyld, men for at sikre et højt publicistisk indhold og en stærk oplysning. Særligt når vi taler indhold rettet mod børn og unge er det vigtigt, at der er stærke dansksprogede alternativer til Disney Channel og andre internationale børnekanaler.

Fremtidens TV – frit valg

Når danskerne tænder deres TV og programmerne vælter frem på skærmen, har de allerede været langt undervejs. TV programmet (filmen, nyhedsudsendelsen, underholdningsshowet) skabes af TV-selskaber. Enten er TV selskabet selv indholdsproducent eller også indkøbes indholdet fra underleverandører (produktionselskab). Nogle danske kanaler udsendes fra London som eksempelvis SBS og MTGs programmer og er derfor underlagt engelsk lovgivning, reklameregler og andre forhold, der er væsentligt mere lempelige end de danske regler. Nogle TV-selskaber ejer også egne distributionskanaler, mens andre har aftaler med distributører. TV2 og DR har begge andel i Broadcast Service Danmark (BSD) som stod for det analoge sendenet og nu for MUX 1 og 2 i det jordbaserede digitale sendenet.

Distributørerne af satellit TV (Canal Digital og Viasat), af kabel TV (YouSee og Telia/Stofa) og af fibernet og bredbånds TV (Dansk Bredbånd og TDC) køber rettighederne af TV-selskabet, og sælger udsendelserne til seerne i form af programpakker. Det samme gør fællesantenneforeningerne. I praksis køber mange fællesantenneforeninger rettighederne fra en satellit eller kabel-tv distributør. Seerne modtager altså TV på mange forskellige måder – og nogle gange blandes de forskellige metoder.

Distribution af tv* (AS Q2 2009)		
*Mange husstande kombinerer flere forskellige modtageformer, og angiver mere end et svar. Kabel og fællesantenne er baseret på samme teknologi. Kabel er opgjort som det antal husstande, der betaler direkte til et af de tre kabel tv selskaber.		
Kabel	730	↓
Satellit/Parabol	356	
Antenne	601	
Fællesantenne	954	↑
Bredbånd (IPTV via fiber eller kobber)	79	
Andet	43	
Ved ikke	40	
Computer med tv-tuner	364	↓
Husstande, hvor kabel, fællesantenne, fibernet er tilgængeligt – ej i brug	304	
Totalt antal tv apparater, der forsynes via antenne (BFE - 2008)	1.590	↓

Opgørelsen omfatter husstandenes primære TV-apparat. I praksis TV-apparatet i opholdsstuen. Antallet af husstande i Danmark er ca. 2,5 mio. Når antallet af husstande i tabellen er højere, skyldes det, at flere husstande har mere end én TV-løsning. Det samlede antal TV-apparater i danske husstande er ca. fem mio. Dertil kommer et ukendt antal apparater i virksomheder og institutioner. Lige over 10 procent af husstandene tilbringer fritiden i sommerhuset. Det store flertal ser mindre TV i sommerhuset og en tiendedel har valgt at droppe TV i sommerhuset. Det er også i Sommerhusene, såvel som i gæsteværelser mm. der sikkert stadig findes TV-apparater, der ikke var klar til det analoge sluk, og hvor det først går op for ejerne senere. Ellers må man sige, at det analoge sluk i Danmark gik over alt forventning og langt bedre end i de øvrige lande, der har været gennem processen. Den 1. november 2009 skulle kun 1,8 % af danskerne aktivt foretage sig noget, i forbindelse med det analoge sluk den 31. oktober 2009.

Med overgangen til det nye TV signal, og Boxers entre på det danske marked som den nye leverandør på det jordbaserede sendenet, er vejen delvist banet for mere konkurrence og frit valg på det danske TV marked. Men der er stadig lang vej til det frie valg og konkurrencen er slået igennem ude ved slutbrugerne. Bindingerne

på TV området er lange og bor man i en boligforening eller i et særligt område, hvor tilsynspligten er beskrevet i lokalplanen, kan man ikke benytte sig af valgmulighederne.

Det betyder, at danskerne fortsat er blandt de lande i Europa, hvor vi betaler mest for vores TV pakker og sammenlignet med Sverige betaler danske husstande tæt ved det dobbelte for de samme TV pakker. Selv om der er relativt mange aktører på det danske marked, så er der også sket en u hensigtsmæssig opdeling af markedet og en dannelse af stærke partnerskaber mellem TV-selskaber og distributører, som betyder, at konkurrencen endnu ikke har haft reel indflydelse på prisdannelsen og muligheden for frit at kunne sammensætte eget kanal valg. Tag-selv-bords muligheden har til trods for, at de tekniske muligheder er til stede ikke slået igennem.

Det skal vi have ændret på, og det vil være en mærkesag for Venstre at arbejde for mere frit valg og konkurrence.

Venstre vil:

- Sikre, at alle danskere har adgang til nettet inden udgangen af 2010, så alle har muligheder for at bruge de nye medier.
- Sikre, at det fremover bliver muligt for danskerne at købe deres kanaler enkeltvis eller i meget små pakker.
- At de lokalplaner, der i dag bestemmer, at beboere i en kommune, by eller i et særligt område har tilslutningspligt til en særligt antennelaug eller TV udbyder ophæves. Det skal fremover være muligt for danskerne at vælge præcis den udbyder, de ønsker og lokalplaner vedtaget i en tid, hvor danskerne kun kunne modtage DR skal ikke følge med ind i fremtiden.
- Arbejde for, at det gøres langt lettere at komme ud af bindinger på TV området, for såvel den enkelte bruger som brugerne i et fællesanlæg og boligforeninger.
- Arbejde for, at det gøres lettere for fællesantenne anlæg og boligforeninger at skifte udbyder i modsætning til i dag, hvor bindingerne ofte er 2—5 år.
- Sikre danskerne fuld frihed i valget mellem forskellige TVkanaler.
- Sikre større gennemsigtighed på TV markedet.
- Sikre reelt frit valg mellem de forskellige distributører og aktører på TV området, som vi kender det fra eksempelvis mobil markedet.

Fremtidens TV2

TV2 er danskernes foretrukne kanal og har været det siden et par år efter sin entré på det danske mediemarked den 1. oktober 1988. Det er gået hurtigt siden 1988 og TV2 råder i dag ikke bare over TV2 public service kanal, men også over søsterkanalerne Charlie, Zulu, Film, News, Net kanalen Sputnik, TV2 Sport, i samarbejde med MTG, tv2.dk og en række andre medieinitiativer.

Da VK regeringen tiltrådte i 2001 var et af ønskerne at privatisere TV2. Efter at have modtaget licens i sine første mange leveår besluttede VK regeringen i medieforliget fra den 3. juni 2002 at afskaffe licensen til TV2 og omlægge public service kontrakten til en tilladelse med henblik på at sikre, at TV2 kunne sælges som en kanal, der fortsat kunne levere et højt public service indhold, men hvor økonomien byggede på danskernes frivillige tilslutning frem for en tvangsudskrevet licens. Efter at have kørt salgsprocessen i et par år meddeler Kammeradvokaten, at det ikke er sikkert at sælge TV2, mens der kører sager mod stationen i EU og den 8. april 2005 sættes salget af TV2 i bero på ubestemt tid indtil sagerne i EU systemet er afklarede. Det efterlader i høj grad TV2 i et limbo, hvor privatiseringens muligheder og friheder endnu ikke er nået og ulemperne ved statsligt ejerskab fortsat snæver. Staten kan som eneaktionær ikke reinvestere midler i TV2, da det vil blive opfattet som ulovlig statsstøtte, og stationen er samtidig forpligtet af en lang række public service krav, der ikke modsvares af en licensindtægt.

TV2s voldsomme ekspansion i årene fremover resulterer i, at stationen i forsommeren 2008 er nødt til at bede staten om et statsgaranteret lån efter bankerne har lukket kassen i. Med støtten følger kravet fra EU om en markant omstrukturingsplan som i januar 2009 leder frem til den mediepolitiske tillægsaftale om TV2, hvor der som et af elementerne sælges fra og som et andet indføres abonnementsbetaling på TV2s hovedkanal fra 2012, hvor MUX1 alligevel overgår til MPEG4 format, og der derfor alligevel sker omjusteringer på kanalerne. Det er ikke en ordning, som glæder os i Venstre, men det var en nødvendighed for at sikre, at TV2 fremadrettet kan gøres helt økonomisk bæredygtigt.

EU Kommissionens endelig svar på omstrukturingsplanen mangler fortsat og selv om en række af sagerne mod TV2 Danmark og den danske stat er afviklet i EU systemet, så er der fortsat en række forhold, der blokerer for privatiseringen af TV2, og det er beklageligt med til at skabe en usikkerhed omkring TV2s fremtid.

Venstre ønsker fortsat en privatisering af TV2, men set i lyset af såvel den globale finanskrisen som den uafklarede situation omkring retssagerne i EU systemet mod TV2 ønsker Venstre, at det undersøges, om der kan findes en anden model for privatiseringen af TV2. Det kunne være en model, hvor TV2 børsnoteres og en del sælges, mens staten fastholder majoriteten i ejerskabskredsen, ligesom det er tilfældet med eksempelvis DONG, Københavns Lufthavn og SAS. På den måde kan danskerne også sikres et medejerskab af danskernes foretrukne kanal.

I stedet for at afvente de pågående retssager mod TV2, som på sin vis aldrig synes at få en ende, så kan processen sættes i gang med henblik på sigt at løsrive TV2 helt fra staten. TV2 børsnoteres på Københavns Fondsbørs (OMX) og det forventes, at der vil være et marked for en sådan emission både af større og mindre investorer, der vil se en god og idépræget forretning i at investere i TV2.

Fordelen, såvel som ulempen ved modellen er, at der ikke kommer en ejerskabsdominans på TV2. For manglen på ejerskabsdominans betyder også, at TV2 ikke tilføjes en strategisk ejer, der kan være med til at udvikle virksomheden mediemæssigt. Danskerne får på den anden side et medejerskab, der også vil styrke følelsen af, at ikke kun DR, men i høj grad også TV2 er vores alles TV kanal.

Man kan yderligere kombinere børsnoteringen med at indskyde en aktiepost i en fond, som langsigtet skal holde på ejerskab og kvalitet, og som skal være uafhængig af staten. Eller man kunne lade 50 pct. af salgsprisen indgå i den public service pulje, vi oprettede med gennemførelsen af den seneste medieaftale.

Dermed vil puljen blive tilføjet midler, der vil kunne generere renter, såvel som kunne investeres i public service TV til danskerne på TV2 såvel som på andre kanaler end DR (det er jo grundlaget for puljen).

Venstre vil:

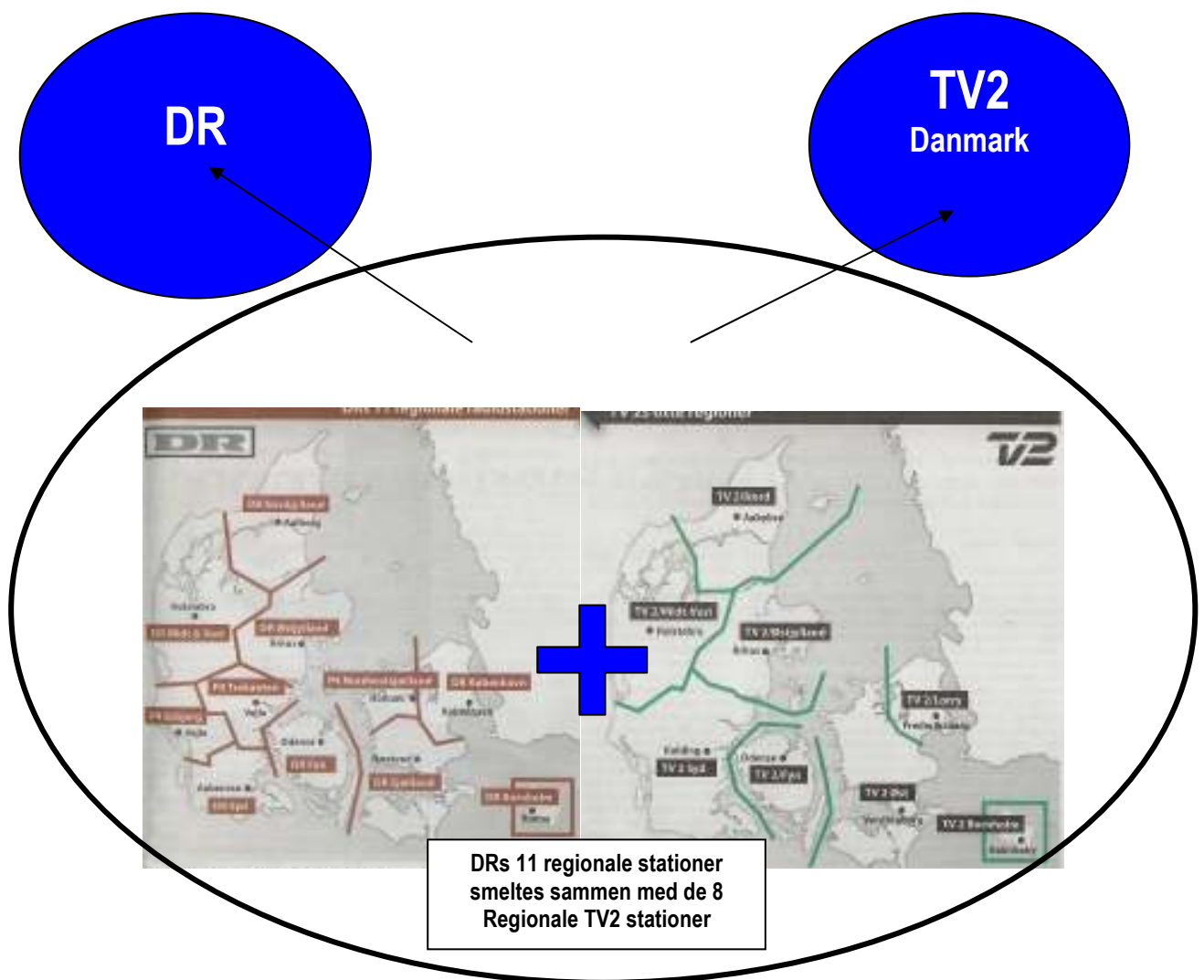
- Privatisere TV2 hurtigst muligt
- Sikre, at TV2 fortsættes og udvikles som en stærk public service aktør.
- Sikre, at TV2 på sigt gøres helt økonomisk uafhængig af den danske stat.
- Sikre, at TV2 public service-tilladelse lige som DRs gøres mere principiel og todeles.
- Fastholde og forankre TV2s placering i Odense.
- Gennemføre den brede politiske aftale fra januar 2009 om at indføre abonnementsbetaling på TV2s hovedkanal fra 2012 og fremefter.
- Sikre, at abonnements betalingen for TV2s hovedkanal ikke overstiger det som "low pay" kanaler koster.
- Ændre TV2s filmforpligtigelser fra finansieringsforpligtigelse til flere visningsforpligtigelser.
- Ændre TV2s krav om investering i dokumentarfilm til også at omfatte dokumentar programmer, der indgår i en serie.
- Harmonisere de danske regler om produktplacering og produkt sponsorering med EU's regler på området.
- Se positivt på en delvis lempelse af TV2s reklameregler. Afbrydelser (Breaks) i Nyheder, fiktion, (drama), dokumentarer og aktualitetsprogrammer vil vi dog ikke acceptere.
- Fastholde TV2's entrepris model.
- Sikre, at TV2 ikke udnytter sin position som tidligere licensbetalt kanal til at skævvride TVmarkedet i Danmark.

Fremtidens TV regioner og det lokale TV

Venstre ønsker at styrke de regionale medier i Danmark. I en medieverden, hvor flermedialiteten efterhånden er et must, og hvor det globale indhold, alle nichekanalerne og programmer fra hele verden vælter ud gennem vores TV, skal vi sikre en såvel bedre som stærkere regional dækning og en styrkelse af DR's forankring i hele landet. Venstre ønsker at lade de otte TV 2-regioner og DR's 11 regionale radiostationer smelte sammen, så vi får en stærk og flermedial regional public service-leverandør, der, som vi også kender det fra andre europæiske lande, kan sikre en endnu bedre regional og lokal dækning.

Den nye regionale Public Service leverandør – lad os bare kalde dem regionerne – skal have stærke selvstændige lokale ledelser, men en fælles paraply, som vi også kender det fra blandt andet foreningen af TV 2-regioner i dag. Denne styrkelse af den lokale ledelse vil også være en meget stor fordel for P4-regionerne, da de fremover vil blive herrer i eget hus og i endnu højere grad end i dag vil kunne udvikle regionale formater og tilrettelægge dækningen mere frit og uden hensyntagen til en central direktion.

NYT uafhængigt selskab, der kan levere indhold til såvel TV2 som DR

Udover at styrke den regionale dækning, skal den nye regionale struktur også sikre, at TV2 regionerne ikke ender i "ingenmandsland", når TV 2 bliver solgt.

I Venstre mener vi, at det vil være decideret uhensigtsmæssigt, hvis TV2- regionerne blev lagt ind under DR, da det risikerer at ødelægge den balance og dermed det med- og modspil på public service-området, der har været med til at sikre et alsidigt dansk mediemarked. DR ville så ende som en mastodont – en monopolist på public service-området, og det vil i høj grad risikere at skade udviklingen af public service i Danmark.

I forbindelse med salget af TV 2 kan TV2- regionerne risikere at ende med at komme til at flagre, og derfor ser vi det som en alternativ vej, at man i stedet bruger denne unikke mulighed for justeringer til at satse massivt på en stærkere regional dækning af hele landet, såvel som en sikring af, at der fortsat kan leveres såvel lyd som billeder ind til TV 2 og DR's hovedkanaler.

DRs regioner oplevede også markante reduktioner i forbindelse med de besparelser, der fulgte i kølvandet på DRs sparerunder. Besparelserne på regionerne var mange steder større end de besparelser som andre afdelinger blev pålagt. Sparerunden betød også, at flere programformater blev nedlagt og den selvstændige profil og ledelsesinitiativet blev mindsket.

Regionerne – der med den nye model vil bestå af såvel en radio- som en TV-side – skal arbejde uafhængigt fra såvel TV 2 som DR, men samtidig være indholdsleverandør af lyd og billeder til såvel TV 2 som DR. Dette er for at sikre, at såvel TV 2's hovedkanal som DR's hovedkanal får en stærk regional indholdsleverandør. I dag er DR's hovedkanal i høj grad begrænset af, hvor sendevognen kan nå ud – og desværre er det ud over at være en bekostelig affære også medvirkende til, at det oftest er lettest at lave indslaget, vox-pop'en med mere på Strøget i København.

At DR netop ikke har TV-aktører placeret i hele landet, er med til at svække DR's mulighed for en landsdækkende dækning af høj kvalitet, og det er blandt andet her, forslaget også vil kunne sikre DR, fordi de nye "regioner" ud over en egen regional flade (TV 2-regionernes nuværende sendeflade og DR-regionernes P4) vil skulle byde ind med indhold til såvel TV 2 som DR, bl.a. til TV-Avisen. Derved vil etableringen af de nye regioner netop være med til at styrke den lokale og regionale forankring af vores landsdækkende public servicestationer.

Venstre vil

- Styrke den regionale og lokale dækning, så danskerne bliver mere og bedre opdateret på, hvad der sker i deres lokalområde.
- Skabe et nyt regionalt TV selskab, der skal bestå af TV2s nuværende regioner og DRs nuværende regioner.
- Sikre, at det nye regionale selskab har en stærk lokal forankring og ledes fra lokalt hold, så den lokale egenart sikres og afspejles på fladen.
- Sikre, at det nye regionale selskab er knyttet tæt op på såvel TV2 som DR, således at de indhold, som produceres lokalt kan indtænkes og anvendes på såvel DRs som TV2s øvrige sendeflader.

- Sikre, at "regionerne" fremover kommer til at råde over de nuværende vinduer som TV2 regionerne har på TV2s sendeflade, samt P4s nuværende radiosendeflade og den regionale time i MUX 1 samt øvrig regional sendetid.
- På sigt sikre, at "regionerne" kan få deres egen TV sendeflade i MUX 1 eller 2.
- Sikre et overordnet selskab – en paraply over de regionale enheder.
- Sikre, at de regionale vinduer sendes parallelt på MUX 1 efter 2012, hvor TV2 flyttes bort fra de to public service MUX.
- Løbende drøfte behovet for justeringer i regionernes dækningsområder.

Fremtidens DR

Venstre ønsker et stærkt og fokuseret DR, som når ud til alle danskere. Det skal ikke ske gennem en kommercialisering af DRs tilbud, men gennem en "reach" strategi, hvor DR med mange forskellige tilbud og programmer når ud til alle danskere, såvel som gennem brede nyheds og debatprogrammer og drama og kulturproduktioner, der samler befolkningen på tværs af generationer. Venstre ønsker ikke et smalt DR på C-Span niveau, men et DR som kulturelt forankrer og understøtter det danske medie, kultur og nyhedsbillede og stimulerer den sproglige udvikling ved at sikre dansksprogede og danskeproducerede programmer af høj kvalitet.

Kilde: Collage fra DR

I dag når DRs mange tilbud ud til 97 % af befolkningen i løbet af en uge.² Det betyder at næsten alle danskere dagligt bruger forskellige DR tilbud. For Venstre er det ikke et mål i sig selv, at DR bakkes op af mange, men der er på den anden siden ingen tvivl om, at en bred anvendelse af DRs mange tilbud samtidig er med til at legitimere opkrævningen af medielicensen, som ellers er en tom i øjet på mange liberale, der helst ville være foruden en opkrævning, der efter omlægningen til en medielicens de facto er en forpligtigelse for alle³.

Mio.kr. (årets priser, excl. moms)	2006	2007	2008	2009	2010
Samlet licensprovenu 1)	3.515,0	3.750,0	3.830,0	3.910,0	3.980,0
Fordeling:					
DR 2)	3.085,0	3.268,1	3.332,7	3.407,0	3.490,3
Regionale TV 2-virksomheder 3)	390,0	408,5	415,0	421,7	428,4
Lokal radio og tv	32,8	50,8	50,8	50,8	50,8
Mediesekretariatet 4)	2,2	5,2	4,2	4,2	4,2
Mediestatistikprojekt	-	0,8	0,7	0,7	0,7
Udredning om fremtidig mediestøtte	-	1,0	1,0	-	-
Analogt stop, information mv.	-	10,0	20,0	20,0	-
Station Next	5,0	5,6	5,6	5,6	5,6

Kilde: mediaaftalen fra 2006-2010

bifalder det eller ej, fortsat lægge gaderne øde og samle familien Danmark omkring Krøniken, Ørnen eller Forbrydelsen.

DRs public service forpligtigelse har siden stationens oprettelse handlet om at skabe indhold, der bibringer viden, udfordrer, danner, samler og oplyser befolkningen, og det er fortsat kerneværdierne i det public service indhold, vi forventer i fremtiden. Vi forventer også, at DR som leverandør af indhold løfter standarderne frem for at halse efter det opportune, det kommercielle.

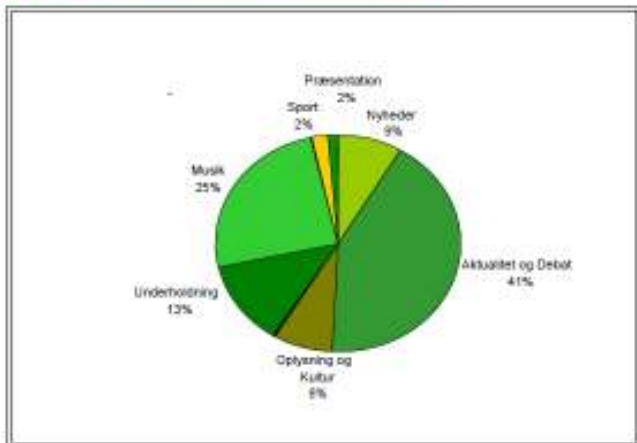
DR har en særlig forpligtigelse for at løfte alt det som markedet aldrig selv ville kunne løfte, hvad end det er de klassiske koncerter på P2, det historiske program på DR2, den dyrt producerede danske dramaserie på DR1 eller de særlige forpligtigelser overfor mediesvage grupper og personer med et handicap. Det er netop, når det

² Oplysninger fra DR mediepolitiske udspil 2009, s19

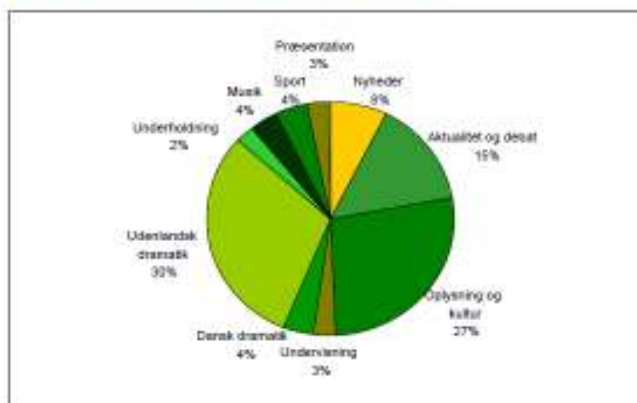
³ Det skyldes, at alt fra mobiltelefoner, over internetforbindelser, til radio og TV omfattes af licenspligten.

handler om disse forpligtigelser, at DR skal vise sit værd. De 3,5 milliarder kr. som stationen hvert år modtager i licens skal ikke bruges til at presse andre TV aktører, dagblade eller medieaktører ud af det danske marked. De skal bruges med omhu.

Analoge radiosendetimer inkl. genudsendelser 2008

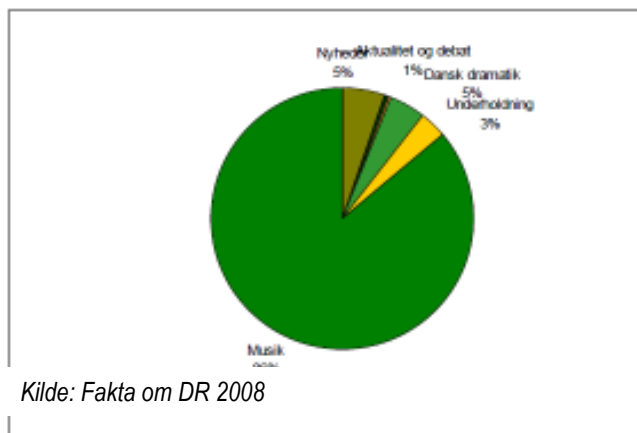

TV-sædetimer inkl. genudsendelser 2008

konkurrenter på markedet, som har oplevet svigtende

Digitale radiosendetimer inkl. genudsendelser 2008

Kilde: Fakta om DR 2008

Den internationale konkurrence bliver ikke mindst synlig på børne- og ungeområdet, hvor der i dag er langt flere børn mellem 3 og 10 år, der ser kanaler som Disney og Cartoon Network end børnetv på DR. Tiden hvor "børnetime" med Bamse og Kylling på månen eller Poul og Nulle i hullet var eneste bud på børneunderholdning er forbi. Så det er her, der i de kommende år påhviler DR en særlig forpligtigelse til at sikre public service indhold til børn og unge på de platforme og måder, som de unge efterspørger. Det gælder såvel på nettet, mobilen og gennem oprettelsen af DR Ramasjang (børnekanalen), som var en del af den foregående medieaftale og som sammen med kultur og historiekanelen (DR K) var et stærkt ønske fra Venstres side til at sikre dansksprogede kanaler med indhold til børn, såvel som et løft af d et kulturelle indhold. Ramasjang er kommet godt i gang og har i den første tid opnået en share på 1,7%.

Der er ingen tvivl om at DR på trods af de store besparelser i kølvandet på de massive og milliard store overskridelser på byggebudgettet og udflytningen til DR Byen i Ørestaden nu igen er tilbage på et ekstremt højt niveau. Den nuværende økonomiske krise betyder også en større købekraft for licensen i modsætning til de kommercielle konkurrenter på markedet, som har oplevet svigtende annonceindtægter. Venstre stod i 1999 som et at de eneste partier udenfor aftalen om udflytningen til DR Byen. Vi mente allerede dengang, at planerne var urealistiske og ufinansierede, og vi frygtede netop, at store tilsæt på mursten ville gå ud over indholdet. Desværre gik det som vi havde forudset og de garantier den daværende regering og DRs direktion og bestyrelse havde givet var intet værd i en byggeproces uden styring og ansvar.

For Venstre var det derfor også væsentligt, at det manglende ansvar og de massive overskridelser ikke bare blev fulgt op af nye bevillinger. Vi ønskede, at der blev ryddet op og gennemført en sundere økonomisk styringspolitik og ledelse. Det er nu sket, og derfor er det også glædeligt at se, at processen

på mange måder har efterladt et stærkere DR i et nyt hus med en koncertsal i verdensklasse.

Partnerskabsforpligtelser og relationen til andre medieaktører

Et løft af det historiske og kulturelle indhold, såvel som tilgængeligheden til DRs arkiver er også blevet forbedret væsentligt med oprettelsen af bonanza.dk, hvor danskerne kan gå på skattejagt i arkiverne og se eller gense gamle udsendelser. Men en bagside er de høje priser som DR hidtil har opkrævet fra uafhængige producenter, der ønsker at bruge materialer fra DRs arkiver. Det er desværre et niveau, som afholder mange producenter fra at lave historiske programmer og dokumentarer.

Også oprettelsen af DR HD og DR Update har været en styrkelse af DRs tilbud, og samtidig har ændringen af 'Must carry' lovgivningen betydet, at DRs mange nichekanaler ikke automatisk lægger beslag på plads i TV pakker og fællesantenneanlæg og dermed forværrer den konkurrence forvridning som en licensstøttet kanal altid vil være. I Venstre er vi meget opmærksomme på den dominans som DR spiller på visse områder, og vi følger udviklingen tæt og er klar til at gribe ind, hvis DRs services breder sig ind over områder, som dermed ikke længere er kommercielt bæredygtige for andre aktører på mediemarkedet, det gælder såvel Internet portaler, dagblade som indholdsproducenter. Der skal være en balance. Det er også på den baggrund, at Venstre ønsker de nuværende public service kontrakter udbygget væsentligt og tilføjet såvel et markeds "assessment" element som en test af public service værdien. Værditesten skal gennemføres inden et nyt tiltag iværksættes, og systemet skal skrues sammen på en ubureaukratisk facon, der sikrer en hurtighed i vurderingen.

I Venstre ønsker vi også at forpligte DR til at lave partnerskaber med andre aktører på medieområdet. Det vil sikre en såvel større bredde, såvel at DR ikke alene står med viden, som også ville kunne oppebæres kommercielt. Det er vigtigt, at DR på alle måder er åbne overfor andre aktører på mediemarkedet og DR bruger sin position positivt bla gennem partnerskaber som sikrer, at koncepter og ideer som andre har udvikles ikke bare overbydes og overtages, men at DR i fald der er behov for en styrkelse af området i stedet indgår i et partnerskab Det kunne eksempelvis være på nettet, portaler, indholdsformidling og andre områder, hvor DR i dag på mange områder underminerer nye eller eksisterende kommercielle forretninger. Vi ønsker at udvikle for at bevare, og vi mener det er væsentligt, at DR kender såvel sin plads, sine muligheder og sine begrænsninger.

Venstre vil:

- Forpligte DR til at dække de mediesvage grupper, herunder personer med handicap langt bedre end det sker i dag.
- Pålægge DR at udlægge minimum 7 % af deres produktion til private aktører, således at entrepris tankegangen - som vi kender fra TV2 - i høj grad også kommer til at afspejle DR.
- Sikre, at DR udlægning fordeles mere jævnt mellem TV, radio, nye medier og faciliteter.
- Værditeste alle DRs nye services inden de søsættes, og udbygge den nuværende public service værditest, så den kommer til at indeholde såvel et "market impact assessment " som en "public service value" vurdering, som vi kender det fra England, men i en mindre tung udgave.
- Styrke DRs dækning af og forankring i hele landet gennem en stærk samarbejdsaftale mellem regionerne og DR.
- Styrke indholdet på P2, så den klassiske musikformidling løftes.

- Sikre, at hele DRs arkiv med tiden digitaliseres, så alle danskere kan drage nytte af produktioner, der allerede en gang er brugt licensmidler på at producere.
- Sikre, at enkeltpersoner kan købe programmer fra DRs arkiver til download.
- Styrke DRs ensembler og formidlingen af den musik, der spilles i Koncertsalen.
- Forpligte DR til at spille mere dansk musik og lave en programmæssig bedre formidling af musik.
- Forpligte DR til at sikre en bedre dækning af EU i det daglige, såvel som i forbindelse med parlamentsvalg og folkeafstemninger.
- Forpligte DR til at skabe gennemsigtighed på arkivområdet og sikre, at arkiv materiale bliver stillet til rådighed for eksterne producenter til en langt billigere pris end det er tilfældet i dag.
- Sikre at DR ikke bruger sine licensmuskler til at udkonkurrerer andre.

Fremtidens mediestøtte

I forbindelse med medieaftalen for 2006-2010 blev der iværksat en stor udredning af den danske mediestøtte. Udredningen blev fremlagt den 2. oktober 2009 af Anker Brink Lund og bidrog med en række modeller og forslag til omlægning og fremtidssikring af den danske mediestøtte. Udredningen omfattede en lang række forhold, der ikke direkte indgår i medieforligskredsens arbejde og derfor ikke skal afklares der. Udredningen gav dog på alle måder et vigtigt overblik, der kan bruges til fremtidige drøftelser om mediestøtten.

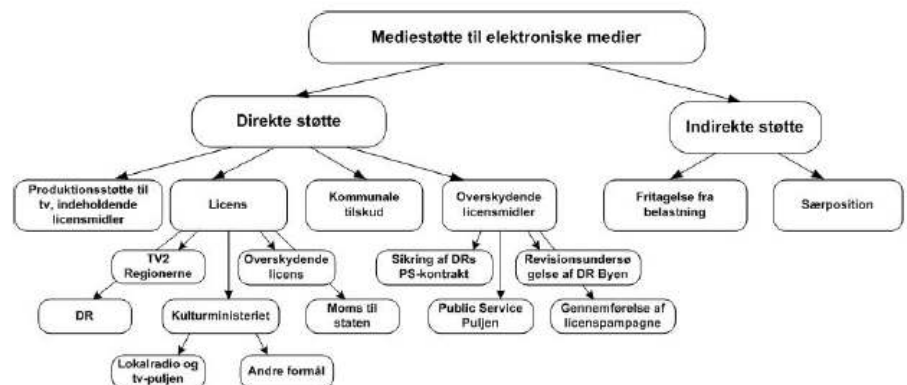
Den danske mediestøtte udgjorde i 2007 ikke mindre end 6,4 milliarder, hvis vi tager alle finansieringskilder og nul-momsen med. Det er Venstres opfattelse, at det beløb i høj grad bekræfter, at Danmark allerede i dag har et enormt højt støtteniveau til medierne, og at der ikke på nogen måde er behov for yderligere støtte, men derimod et stærkt behov for at se på, hvordan vi anvender den nuværende støtte.

	Lovbunden støtte	Hævdvunden støtte	Moms på støtte	I alt
Elektroniske medier	3.894,2	10	949,5	4.853,7
Trykte medier	1.504,9	41,9	0	1.546,8
I alt	5.399,1	51,9	949,5	6.400,5

Kilde: Udredningen om den fremtidige offentlige mediestøtte, Rambøll 2009

Udredningen kortlagde, hvordan støtten er sammensat og hvordan den fordeles i dag, hvor vi skelner meget markant mellem radio/TV (licens), aviserne og så de mange digitale medier, der ikke modtager en krone i licens på trods af at medierne i dag er konvergeret, og der ikke findes et dagblad, som ikke også har en webside. Derfor er det på mange måder også forældet at tale om henholdsvis et dagbladsnævn og radio og TV nævn for den skillelinje er kunstig i såvel det nuværende som det fremtidige mediebillede. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle har samme ret til støtte.

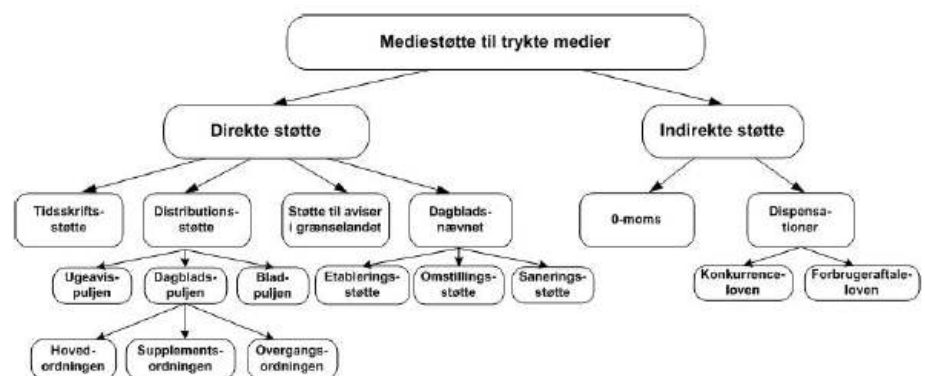
Figur 1. Overblik over mediestøtte til de elektroniske medier, 2007

Kilde: Udredningen om den fremtidige offentlige mediestøtte, Rambøll 2009

For Venstre er det væsentligt, at der skelnes skarpt mellem de publicistiske medier og de mange, der lever af glitter, glamour og mode. Det er og bliver ikke en offentlig opgave at støtte bil - eller livsstilsmagasiner og så er det sådan set ligegyldigt om magasinet udkommer selvstændigt eller er lagt ind i en avis. De kriterier som den offentlige støtte gives ud fra skal kvalificeres, så vi er helt på linje med de anbefalinger som medieudredningen kommer med. Men der er på den anden side også en række anbefalinger og forslag,

Figur 2. Overblik over mediestøtte til de trykte medier, 2007

Kilde: Udredningen om den fremtidige offentlige mediestøtte, Rambøll 2009

som vi ikke ønsker at følge. Der er medier, der har en kulturel værdi, som vi ønsker at bevare, ligesom der er politiske ønsker om at sikre en god dækning af såvel tæt som tyndt befolkede områder. Men overordnet er det vores klare opfattelse, at alle 3 scenarier som medieudredningen præsenterer, bør indgå fordomsfrit i og som inspiration i forbindelse med den kommende mediefordomsdrøftelse, hvor fordelingen af den fremtidige mediestøtte også spiller en kernerolle. For Venstre er der ingen områder, der er fredet, vi har vores synspunkter, men udgangspunktet er en fordomsfri drøftelse.

Baselinescenariet

operer med at de nuværende Mediestøtteordninger fortsætter uforandret. Udredningen viser klart, at det vil medføre en skævvridning af mediestrukturen, fordi den teknologiske og strukturelle udvikling er løbet fra de nuværende støtteordninger.

Saneringsscenariet

I Saneringsscenariet peges der på 13 centrale områder i den nuværende støtte, som kan justeres. Der er altså tale om en række konkrete forslag, som sammen eller enkeltvis kan indgå i den fremtidige mediestøtte. Det drejer sig bl.a. om indkrævningen af medielicensen, 0-momsen, mulig udlicitering af indholdet af det nuværende og en mulig sammenlægning af TV2-Regionerne og DRs radioregioner i et fælles holdingselskab for at styrke den regionale dækning.

Meriteringsscenariet

I det sidste og mest omfattende scenarie er præmissen i medieudredningen, at alle medier - uanset platform - skal kunne opnå offentlig mediestøtte, hvis de opfylder definerede publicistiske formål. Midlerne fra eksisterende støtteordninger frigøres og placeres i tre puljer: Basispuljen (85 %), Den frie pulje (10 %), der skal støtte konkrete medieprojekter - det kunne være en artikelserie, en dramaproduktion, et nyt publicistisk Internetsite e.l. - og endelig Satsningspuljen (5 %), der skal kunne støtte medieprojekter rettet mod særlige målgrupper, der er dårligt dækket publicistisk mediemæssigt. Scenariet lægger op til en overgangsordning på 3-6 år, så alle nuværende modtagere af offentlig støtte kan tilpasse sig de nye vilkår.

Tabel 2. Statsstøtte, bevilliget som direkte støtte til elektroniske medier, 2007 (mio. kr.)

Mediestøtte	Modtagere	Mio. kr.
Licens	DR	3.268,1
Overskydende licensmidler fra 2005	Midler til gennemførelse af medielicenskampagner	7,6
Licens	Midler til sikring af PS-kontrakten	50,6
DR i alt 2007		3.326,4
Licens	TV2-regionerne	408,5
Licens	Mediesekretariatet	5,2
Licens	Mediestatistikprojekt	0,8
Licens	Udredning om fremtidig mediestøtte	1,0
Licens	Analogt stop, information mv. (1)	10,0
Licens	Station Next	5,6
Overskydende licensmidler	Public service-puljen	75,0
Bevilliget fra det overskydende licensprovenu 2006	Revisionsundersøgelse DR Byen	11,0
Licens	Lokalradio og tv	50,8
Kommunale midler	Lokalradio og tv	10,0
	I alt (uden moms)	3.904,3
Moms på licens	Staten	949,5
	I alt (med moms)	4.853,8

Kilde: DR årsrapport 2007, Økonomisk bilag til Mediepolitisk aftale for perioden 2007-2010, DR Licens, finansloven 2008, Statsregnskab 2007 og DFI. Afrundede tal.

(1) De 10 mio. kr. til brug for informationskampagne i forbindelse med analogt stop blev bevilliget i 2007, men blev ikke anvendt som følge af, at udbudsprocessen blev forsinket.

Tabel 3. Statsstøtte til de trykte medier, 2007 (mio. kr.)

	Mediestøtteordning	Modtager	Mio. kr.
Direkte støtte	Distributionsstøtte	Dagblade, Ugeaviser, Blade	392
	Dagbladsnævnet	Dagblade og dagbladslignende publikationer	13,2
	Særlig støtte til aviser i grænselandet	Flensborg Avis Og Der Nordschleswiger	37,9
	Tidsskriftstøtteordning og tidsskriftsværksted	Visse tidsskrifter	2,6
	Støtte til videnskabelige tidsskrifter (1)	Akademiske tidsskrifter	1,06
Indirekte støtte	0-moms som tabt provenu (2)	Aviser	1.100
	Dispensation fra konkurrenceloven (3)	Aviser og magasiner	-
	Dispensation fra forbrugeraftaloven (3)	Aviser og magasiner	-
	I alt		1.546,76

Kilde: Baseret på oplysninger fra Styrelsen for Bibliotek og Medier, Skatteministeriet på baggrund af Skatteministeriets momsopgørelse, Forsknings- og Innovationsstyrelsen og finansloven for 2007.

(1) Faktisk uddelt støtte.

(2) Værdien af 0-momsen beregnes som statens tabte provenu, som følge af den manglende momsindtægt fra avisernes bladsalg (25 procent af bladsalget), fratrukket statens provenu fra lønsafgiften på avisernes bladsalg (2,5 procent af bladsalget).

(3) Kan ikke kvantificeres.

For Venstre er det vigtigt, at hvad end vi taler om den ene eller den anden omlægning af ordningerne på medieområdet, at der sikres en lang indfasningsperiode, så omlægningen ikke fra den ene dag til den anden hiver gulvtæppet væk under eksisterende mediehuse.

Venstre vil

- Sikre en grundig og fordomsfri diskussion af fremtidens mediestøtte.
- Sikre en bred høring af alle parter på medieområdet på baggrund af de anbefalinger, der præsenteres i medieudredningen.
- Arbejde for en omlægning af Dagbladsnævnet, så alt samles et sted, frem for at forskellige platforme henvises til forskellige organer. Det nye navn kunne passende betegnes mediestøttenævnet.
- Sikre, at Danmark liberaliserer reklamereglerne, såvel som reglerne om produkt placering og produkt sponsorering, så danske TV kanaler og indholdsproducenter ikke står markant dårligere end deres europæiske konkurrenter.
- Sikre, at eventuelle omlægninger indfases over en længere periode, så ingen medieaktører fra den ene til den anden dag får hevet gulvtæppet væk under sig.

Styrkelse af Public Service Puljen

Med medieaftalen 2006-2010 fik Venstre gennemført ønsket om oprettelsen af en Public Service Pulje, der kunne støtte drama og dokumentarisk indhold på TV. Public Service Puljen blev oprettet for at styrke indholdsproduktionen på andre bredt-dækkende tv-kanaler end DR. Ved at støtte indholdsproduktion på andre kanaler blev det sikret, at der skete et løft af programniveauet på kommercielle kanaler og at public service programmer nåede ud til en målgruppe, der ellers ikke benytter sig af de traditionelle public service kanaler. Puljen har på alle måder været en succes, der har styrket såvel den dansksprogede fiktion på kanaler, som de danske indholdsproducenter.

Medieudredningen foreslog såvel en indholdsmæssig som en økonomisk udvidelse af Public Service Puljen, og det er et synspunkt, som Venstre støtter. Her kunne også indgå en overvejelse om at oprette en positiv liste over publicistisk indhold, der på mange måder underprioriteres i dag. Det kunne være EU stof, der som mange andre emner i stort omfang udeladelse fordi de ikke umiddelbart lader sig formidle på en tilstrækkelig 'sexet' måde, men som i høj grad er nødvendige for den demokratiske debat. Alle aftaler skal dog notificeres og godkendes af EU Kommissionen på baggrund af reglerne for statsstøtte, og derfor afhænger initiativerne af det.

Venstre vil:

- Have Public Service Puljen udbygget indholdsmæssigt, så den fremover også vil kunne støtte radio produktioner, herunder montage og radio-dokumentar.
- Udvide Public Service Puljen til at rumme minimum 100 millioner hvert år i den kommende medieforligsperiode.
- Arbejde for, at 25 % af produktionerne som Public Service Puljen støtter målrettes børn og unge.
- Justere lidt på kriterierne for tildelingen, men i det store og hele fortsætte det nuværende system, hvor programmerne er garanteret sending på kanaler med stor penetration og i primetime.
- Oprette en lille underpulje til Public Service Puljen som skal fokusere på dybdeborende journalistik og nyheder.

Venstre og licensen

Licensen blev indført i Danmark ved Statsradiofoniens (senere Danmarks Radio (DR)) grundlæggelse i 1925. I dag har vi i Danmark en medielicens, som indehavere og brugere af et medielicenspligtigt apparat skal betale til DR Licens. Licensen blev indført for at gøre DR som en national medieinstitution uafhængig af politisk indblanding, for at kunne varetage specifikke public service forpligtigelser og frigøre DR for reklamer og kommercielle interesser. Licensen er en apparatafgift og har ingen sammenhæng med, hvad man ser eller hører på det licenspligtige apparat. Mange folk tror, at licenspengene også tildeles TV2. Det er ikke korrekt. Langt størstedelen af licensmidlerne går til DR og en meget lille del fordeles til TV2-Regionerne.

I 2006 blev den tidligere TV licens omlagt til en medielicens, så der i dag findes en radiolicens og en medielicens. Den omlægning blev gennemført som en konsekvens af den store

mediekonvergens, som betyder, at mange apparater i dag er blevet multimediale. I dag ser vi ikke udelukkende TV på Tv'et, men også på computeren, mobilen eller andre platforme og det samme gælder brugen af Internettet, radio mm. Omlægningen til medielicensen var altså en nødvendighed, hvis licenssystemet ikke skulle undermineres af den teknologiske udvikling. Omlægningen betyder dog også, at familier eller personer, der tidligere havde fravalgt sig TV'et nu er blevet licenspligtige, hvis de ejer en computer med internetforbindelse eller en telefon, der kan gå på nettet.

Som liberal kan man selvfølgelig være imod public service og lade det frie marked diktere udviklingen. Men som borgere i et lille land og i en stor verden, bør vi også stoppe op og tænke på, hvad det er der samler os som nation. Hertil spiller public service institutionerne en væsentlig og oplysende funktion. Og derfor har vi som politikere også et ansvar for at kigge ind i fremtiden og vurdere, hvordan det danske licenssystem kan følge med den teknologiske udvikling. Skal vi sikre et højt niveau af dansksproget public service indhold og en mangfoldighed på det danske mediemarked, så er det også nødvendigt, at finansieringsmodellen følger med den teknologiske udvikling.

Vi ønsker også i fremtiden public service institutioner, der kan samle nationen og være identitetsskabende i en globaliseret verden, hvor udbudet af informationskanaler og underholdningstilbud stiger for hver dag der går. Vi skal sørge for, at public service stationer som DR kan klare sig på et internationalt mediemarked samtidig med, at vi som liberale selvfølgelig ikke ønsker, at styrke DR mere end nødvendigt. Det store spørgsmål i de kommende år, hvor hele mediestøttesystemet er op til revision, bliver hvad den rigtige finansierings løsning er. Skal vi fortsætte med en licensafgift som finansiering? Eller skal der andre muligheder på bordet, og hvad vil nye finansieringsmuligheder betyde for DR og dets rolle som en sammenhængsbærende institution i det danske samfund? Hvilken model, der end vælges, så vil den være forbundet med såvel fordele som ulemper. Ingen modeller vil nogen side kunne tilfredsstillende alle. Debatten er under alle omstændigheder sund. Venstre støtter en løbende debat af, hvordan vores licenssystem skal komponeres. Ved med passende mellemrum at tage en debat omkring licenssystemet, armslængde, balance, begrænsninger og muligheder, kan vi opnå en forståelse af, hvordan vi sikrer en balance mellem kultur og marked, mellem og hvordan DR samtidig kan tilpasse sig mediemarkedets udvikling og give danskerne gode medietilbud.

Medielicens:

I dag opkræves medielicensen som en afgift. Der eksisterer derudover en radiolicens, som betales af husstande, som udelukkende har radioer, eller for personer med handicap, eks blinde, der ikke vurderes at

Licensen i tal (2007):

- Der var 2.516.111 licenspligtige husstande i Danmark.
- I 2007 kostede det 47,7 mio. kr. at opkræve 3,8 mia. kr. i licens. Dertil kom omkostninger til overordnet administration, husleje, it mv.
- Alligevel gik 160.000 sortseere fri for at betale 344 mio. kr.
- I alt brugte DR 219,9 mio. kr. på licensadministration fra 2003-2007.

Kilde: DR Licens og Danmarks Statistik

kunne drage fordel af TV transmissioner. Der eksisterer tre typer af licens: radio og medielicens og en medielicens for erhvervsvirksomheder, institutioner, foreninger mv., hvoraf medielicensen for husholdninger klart er den største indtægtskilde. Hvert halve år dumper der et indbetalingskort ind af brevsprækken hos samtlige licenspligtige husholdninger i Danmark. Med tillægsaftalen fra foråret 2009 er det nu også muligt at tilmelde sig PBS og betale licensen månedsvis for at sikre en mere løbende betalingsmodel.

På trods af det, fravælger eller glemmer en større andel af borgerne at betale licensen og er dermed sortseer. Licensen som en finansieringsmulighed betyder, at DR for det første afskrives fra en stor pulje penge jf. sortseere, men licensadministrationen er i sig selv en væsentlig udgift for DR, der er værdt at inddrage i debatten om finansieringsmuligheder. En framødelmodel, der er ideologisk problematisk kunne dog minimere administration og snyd.

Man kan argumentere for, at licensopkrævningen er social skæv, da den ikke tager højde for husstandens indkomst. Licensgirokortet finder ligeså godt vej fra Hellerup til Gellerup, fra den studerende til direktøren. Og fordi udgiften er den samme for samtlige husholdninger, kan det også være forklaringen på, at en stor del af borgerne vælger at være sortseer. Det er selvfølgelig ikke acceptabelt, men det bør indgå i vores overvejelser omkring finansiering, hvordan man kan skabe et større incitament for, at alle borgere bidrager til finansieringen.

Fordele ved licens som finansiel mulighed:

- Licensen sikrer, at en public service institution er uafhængig af kommercielle særinteresser.
- Licensfinansieringen skaber en høj grad af politisk uafhængighed.
- Stabil og forudsigelig indtægt i forhold til reklamer.
- Medvirker til et mere mangfoldigt programudbud.

Ulemper ved licens som finansiel mulighed:

- Det er relativt let at unddrage sig betaling.
- Licensstrukturen med faste takster belaster økonomisk svagt stillede, herunder studerende og pensionister, hårdere end økonomisk velstillede.
- Dyrt at opkræve.
- Singlen betaler ligeså meget som husholdningen på fem personer

Fremtidens Radio

Venstre ønsker at skabe reel konkurrence på radiomarkedet. Som situationen er i dag, så har DR de facto et monopol på radio i Danmark, og dermed er mangfoldigheden og valgmulighederne på radiosiden begrænset. Siden Regeringen tiltrådte i 2001 er der taget mange skridt for at sikre en reel konkurrence på radiomarkedet, men desværre er ønsket om et reelt monopol brud i æteren ikke slået endeligt igennem.

Det er der mange årsager til, men hvad end forskellige analyser siger, så er der fortsat behov for at sikre et langt mere pluralistisk og mangfoldigt radiomarked i Danmark. Venstre havde gerne set en stor replanlægning af FM sendebåndet og har også kæmpet for det gennem alle årene. Desværre må vi erkende, at vi som parti har stået alene med det ønske. Vi havde gerne set replanlægningen efter scenario 1, hvor DRs frekvenser også blev inddraget med henblik på at sikre en håndfuld nye landsdækkende radiokanaler, som kunne anvendes til at udbygge og forbedre det danske radioudbud.

Venstre var gennem 80erne drivende for at der blev opbygget og udbudt en lang række kommercielle lokalradiofrekvenser i Danmark. De har siden udgjort et stærkt lokalt modspil til DRs kanaler, men har desværre ikke haft kræfterne til at konkurrere mod DRs monopol på eksempelvis landsdækkende nyheder mm. Selv om radionyhederne på mange måder var et forsøg på at skabe et alternativ til DRs nyhedsmonopol, så var public service aktørens dominans for stor og forsøget blev ikke til den succesfulde Davids kamp mod Goliat. Derfor har vi stadig – trods mange gode og stærke lokale radioer – behov for at opbygge et reelt modspil til DRs dominans på radiomarkedet.

Markedsandele - 2008			
TV	%	Radio	%
DR TV (alle kanaler)	29	DR Radio	74,5
TV 2 (alle kanaler)	40	Talpa Radio	7,1
TV3 (MTG)	8	SBS Radio	5,0
SBS	5	Andre stationer	13,4
Andre stationer	18		
I alt	100	I alt	100

Markedsandele - 2007			
TV	%	Radio	%
DR TV (DR1 og DR2)	31	DR Radio	69
TV 2 (alle kanaler)	41	Radio 100FM	7
TV3 (MTG)	9	SBS Radio	4
SBS	5	Andre stationer	20
Andre stationer	13		
I alt	100	I alt	100

At vi i foråret 2009 accepterede, at FM replanlægningen blev skrinlagt var ikke et udtryk for lyst, men ren og skær erkendelse af, at vi stod alene med vores ønske og derfor måtte finde alternative veje for at sikre reel konkurrence på radiomarkedet i Danmark. Her spiller DAB en klar rolle. Med overgangen til DAB kan vi "starte forfra" og dermed sikre, at der ikke længere vil være en så markant ubalance på radiomarkedet. På DABen er der allerede nu 16 landsdækkende sendemuligheder, og det vil give mulighed for at få såvel flere kommercielle aktører ind på markedet, som plads til radiostationer, der råder over flere kanaler på samme tid.

I Venstre mener vi fortsat, at der er behov for at etablere et slagkraftigt alternativ til DR. Også hvad angår public service-programvirksomhed på radioområdet er der behov for at skabe rum for flere aktører, hvilket bl.a. kan ske ved at udbygge Public Service Puljen til også at omfatte radioformater, eller ved at lade licensmidler følge med et af de fremtidige udbud af landsdækkende sendetilladelser på radiomarkedet.

Venstre vil udvikle det danske radiomarked med henblik på at forbedre rammerne for et mere alsidigt og mangfoldigt radioudbud til de danske lyttere. Det skal ske ved en indsats på alle radioområder, dvs. både på FM, DAB og internetradio. Hver af disse har sine egne fordele og ulemper, men supplerer også hinanden og giver samlet set et bredt og alsidigt radioudbud.

Overgang til DAB

Venstres Folketingsgruppe besluttede allerede i foråret 2009, at den vil arbejde for en slukning af FM sendenet med henblik på at skabe en "ny start" på radiomarkedet i Danmark. Danmarks analoge sluk fastsættes til 2016 med mulig udfasning til 2018 for på den måde at sikre, at DAB bliver attraktiv for

investeringer fra den kommercielle branches side. For at kunne slukke for det analoge signal er der dog en række forhold, der skal være på plads. Blok 3 skal være udbygget, udbredelsen af DAB radioer markant større end i dag, såvel som andre forhold skal være på plads.⁴

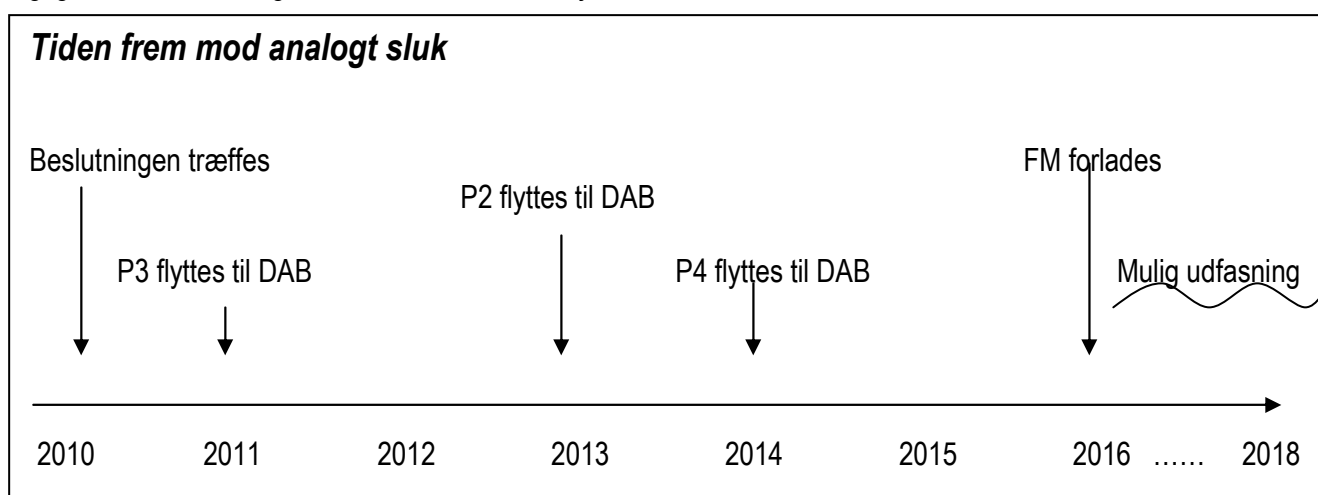
Der udarbejdes en detaljeret plan for den gradvise overgang fra FM til DAB frem mod det analoge sluk, som bl.a. betyder, at P3 flyttes i 2011, P2 i 2013 og P4 i senest 2014 for at være drivende kraft på DAB markedet. En udbygning af DAB-radio giver mulighed for et potentielt meget stort antal forskellige radiokanaler. Udbygningen er i fuld gang i alle større europæiske lande, hvoraf flere allerede kan tilbyde mellem 60 og 100 digitale radiokanaler, mens der herhjemme for øjeblikket kun udbydes under 20 kanaler i alt. De teknologiske muligheder skal udnyttes til gavn for lytterne. Og udviklingen af DAB giver også mulighed for at skabe et balanceret radiomarked, hvor der er reelle udviklingsmuligheder for kommerciel radio, hvilket har vist sig ikke at være muligt på FM-Båndet.

Der bør derfor satses offensivt på udbygning af DAB. England har med stor opbakning fra alle radioaktører i landet besluttet at arbejde for, at der overgås til DAB i 2015⁵. Senest har man i Frankrig besluttet, at der fra 2014 skal være DAB radioer i alle franske biler og i marts 2009 vedtog den tyske Rundfunkkommission at udrulle DAB+ i Tyskland. Selv om udviklingen er gået langsomt og visse steder helt har været ved at stagnere, hersker der ikke længere den samme usikkerhed om at DAB (EUREKA147 standarden) er fremtidens radio.

Det vi i Danmark omtaler som DAB (Digital Audio Broadcast) er ikke en selvstændig standard. DAB er en del af den familie, som kaldes EUREKA 147 standarden, som er en europæisk standard, der bl.a. omfatter DAB, DAB+ og DMB (som vi i Danmark har henlagt til L-Båndet). DAB+ er en mere avanceret udgave af EUREKA147 standarden og giver ud over en bedre komprimering, som sikrer det dobbelte antal kanaler på en MUX, også en udgave, som giver mulighed for grafisk opbakning til lyddimensionen, altså en tilnærmelse til DMB og den generelle mediekonvergens. Danmark bør derfor aktivt udvikle den digitale radio i Danmark og følge den samlede radiobranche i Danmarks krav om en fuldstændig plan for DAB udviklingen og kravet om en analog slukkedato som ønske i radiobranchens brev af 16. marts 2008.

P3 som drivkraft på DABen

I dag foregår omkring 8 pct. af den samlede radiolytning på DAB. I England er det tilsvarende tal 12,7 pct. og stærkt stigende. For at sikre, at DAB bliver en attraktiv platform for såvel lytterne som investorerne er det vigtigt, at DAB radioer gøres attraktive ved at tilføje et mere unikt indhold.

⁴ Det er den samme række af forhold der skal være tilstede i andre lande, som påtænker den samme udvikling. Eksempelvis har Norge vurderet at mindst halvdelen af befolkningen skal have en dab-radio inden slukningen kan fastlægges.

⁵ Mediawatch 18. juni 2009. England skifter til DAB i 2015. Desuden anbefales det, at alle biler solgt i England fra 2013 skal være udstyret med DAB radioer. Beslutningen bakkkes op af såvel public service som kommercielle radiostationer. Forudsætningen er at DAB lytningen kommer op på 50% inden 2015 og der er en dækning på min 90% af landet og de vigtigste veje. Rapporten Lord Carters "Digital Britain Rapport" fra januar 2009 udstak desuden en række kriterier, der skal være opfyldt for at kunne lukke endeligt.

På den baggrund foreslår Venstre, at P3 pr. 1. januar 2011 overgår til udelukkende at sende på DAB. Dermed bliver P3 slagskibet på DABen og en bredt lyttet kanal, som kan flytte mange lyttere med sig ind på DABen. Det har fra begyndelsen været en mærkesag for DR, at Danmark udviklede DABen, og derfor er det også naturligt, at DR som public service station spændes for udviklingen og pålægges et særligt udviklings ansvar.

Når flytningen af P3 finder sted frigøres samtidig FM3 og her flyttes P2 (nuværende FM4) over, således at DR derefter råder over 3 FM kanaler FM1 (P1), FM2 (P4 regionerne) og FM3 (P2). En omflytning som også støtter op omkring Medieudredningens anbefaling om, at det er P3 (ikke P2) som indholdsmæssigt udliciteres i forbindelse med det kommende udbud af den fjerde FM frekvens.

Det er en forudsætning for en ordentlig udvikling af DAB i Danmark, at DAB blok 3 opbygges og sammen med blok 1 og blok 2 udbygges til at matche FM på indendørs dækning.

FM4 udbydes som forudset i medieaftalen ved udgangen af 2010 til en kommerciel aktør. Udbuddet kan passende ske samtidigt med genudbudet af FM6 (tidl. 100FM) som udløber 15. november 2010. Begge kanaler udbydes ved skønhedskonkurrence uden egentlige programkrav men med de skønhedskrav, der blev aftalt med tillægsaftalen til medieaftalen om radiomarkedet 2009. Det gøres muligt at byde på begge sendetilladelser, da erfaringen viser, at muligheden for flerkanal sendinger skaber et mere mangfoldigt radiomarked, end når forskellige aktører alle sigter efter det samme kommercielle segment. Udbuddet bliver uden koncessionsafgifter, så rammevilkårene for udvikling af et pluralistisk radiomarked vil være til stede.

Ingen sendetilladelser forlænges til mere end 2018 og helst 2016, hvor overgangen til DAB skal finde sted. Der vil dog med de sendetilladelser, som løber frem til 2018, være mulighed for en glidende overgang for de kommercielle kanaler til DAB.

Organiseringen af den nye DAB satsning

DAB-blok 1

DAB-blok 1 vil fremover bestå af DRs DAB kanaler. Dermed vil DR komme til at råde over 8 landsdækkende DAB kanaler, som så rigeligt kan dække behovet for et bredt og varieret public service indhold. Det er for Venstre væsentligt, at DR ikke opbygger DAB kanaler, som er i direkte kommerciel konkurrence med de kommercielle aktører i blok 2.

DAB-blok 2

I dag sender DRs på såvel DAB blok 1 og DAB blok 2 og dermed er DABen reelt en "DR-AB". For Venstre er det væsentligt, at DABen ikke forbliver en platform uden konkurrence og mangfoldighed.

DAB blok 2 skal udbygges til fuld indendørs dækning og DAB-blok 2 skal i henhold til medieaftalen alene anvendes til kommerciel landsdækkende radiovirksomhed. For tiden er det kun Talpa Radio og Nova Radio, som sender i denne blok. De ledige sendemuligheder i blok 2 skal udbydes hurtigst muligt til kommerciel landsdækkende radiovirksomhed. Det vil allerede nu give mulighed for 5-6 ekstra landsdækkende kommercielle radiokanaler.

Sendemulighederne i DAB-blok 2 skal i første omgang udbydes frem til 2018. Der skal ikke opkræves koncessionsafgifter for DAB-sendemulighederne i forbindelse med udbudet, der tilrettelægges som en skønhedskonkurrence. Kanalerne skal kunne overtages i blokke af maksimalt 3 kanaler og med følgende profil-fordeling. Minimum 1 klassisk kanal, minimum 1 jazz kanal, minimum 1 nyhedskanal, minimum 1 kultur og debatkanal. De øvrige maksimalt 4 kanaler omfattes ikke af profilkrav. Dvs., der følger ingen specifikke programkrav med.

Der skal for såvel DAB blok 2 som DAB blok 1 udarbejdes en plan for, hvordan blok 1 og 2 på sigt kan migreres over i DAB+ format, så der kan skabes plads til dobbelt så mange landsdækkende kanaler, som der er mulighed for i DAB format.

DAB-blok 3

Venstre ønsker at påbegynde udbygningen af DAB-blok 3 hurtigst muligt med henblik på udsendelse af DR's regionalradioer samt kommercielle lokale og regionale radioer.

Det er Venstres ønske, at det undersøges, om opbygningen af DAB blok 3 kan ske på kommercielle vilkår, alternativt af BSD. Blok 3 skal efter planen stå færdigt senest ved udgangen af 2012⁶.

DAB-blok 3 udrulles i formatet DAB+ således, at pladsen udnyttes så optimalt som muligt. I og med, at DAB og DAB+ kan sendes side om side fra samme MUX foreslås det, at DRs regionale radioer i en overgangsperiode sendes i DAB, og der laves en generel plan for migreringen fra DAB til DAB+ i blok 1 og blok 2, sådan som vi også ser det i andre europæiske lande.

I overensstemmelse med medieaftalen afsættes sendemulighederne i blok 3 til kommercielle lokale og regionale radiostationer, idet DR dog tildeles én sendemulighed i hvert af de regionale områder til regional radio.

Internetradio

Der eksisterer i dag allerede utallige radiokanaler på nettet, og det er en udvikling, som skal understøttes og fremmes, da den er helt uden teknologiske begrænsninger på antallet af kanaler mm. I dag er det en væsentlig hindring for udviklingen af radioer på nettet, at KODA/GRAMEX opkræver afgifter for at FM kanaler simulcaster deres signal på nettet. Det ønsker Venstre ændret, samtidig med at det sikres, at der udelukkende betales for det faktiske lytterantal på nettet og ikke det potentielle.

Venstre ønsker bl.a. at hjælpe græsrodskanaler, som i dag sender på små FM frekvenser over på nettet gennem oprettelsen af en græsrods radio portal, hvor alle kanaler kan samles, og hvor det er let og enkelt for lytterne at finde dem. Det er for det første en langt billigere måde at sende radio på, og det giver også græsrodskanalerne mulighed for at nå ud til en langt bredere lytterskare end tilfældet er i dag. De FM frekvenser, der vil blive frigjort vil indgå i FM bundtningen.

Overgangsperioden

Det er åbenlyst, at der vil være en overgangsperiode frem mod slukningen af FM. I den periode vil der kunne opstå uklarheder omkring investeringspotentialer på såvel den ene som den anden platform. Netop derfor er det for Venstre vigtigt, at der allerede i foråret 2010 tages endeligt stilling til, hvordan overgangsperioden skal forløbe, således at der ikke opstår tvivl om forløbet blandt potentielle investorer.

Det betyder også, at der skal skabes ro og sikkerhed om de kommercielle lokalradioers sendetilladelser, og de skal derfor forlænges frem til 2016 med mulig forlængelse til 2018 med henblik på parallel sending med DAB i de to år. Kanalerne skal dog have fuld mulighed for at kunne konvertere til DAB, når blok 3 står klar.

Særligt radiolytningen i biler vil blive påvirket i overgangsperioden, og her er det væsentligt, at der ikke er skattetekniske hindringer som betyder, at DABradioer i biler beskattes som luksusudstyr. Allerede i foråret 2009 blev der afsat penge til en kampagne for at sikre DAB i bilerne.

---

⁶ Den endelige dato afhænger af nabolandskoordineringen som IT og Telestyrelsen skal forestå og hvor forhåbningen er, at alle frekvenser er på plads i 2012, men dog kan risikere at blive senere grundet senere sluk for analogt tv i Polen.

I forbindelse med den mediepolitiske tillægsaftale fra foråret 2009 blev der desuden truffet beslutning om at iværksætte en målrettet FM replanlægning, hvor ledige frekvenser bundtes, eller der foretages en ombytning af frekvenser mellem nuværende stationer med henblik på at sikre mange (alle) kommercielle radiostationer bedre sendeforhold og dækning. Venstre følger processen tæt, og det er væsentligt, at der ikke lægges firkantede fortolkninger af frekvensudbudsreglerne i vejen for arbejdet med at bundte frekvenser til bedre dækning.

Det er også væsentligt for Venstre, at de frekvensbånd, der i dag anvendes til FM efter overgangen til DAB indtænkes og omkonverteres til digitale sendinger i f.eks. DRM+, som på sigt forhåbentligt kan gøres kompatibelt med EUREKA 147 standarden og dermed indgå i en samlet digital radio satsning i Danmark.

Lokale FM sendetilladelser

Der er hver uge 1,5 millioner lyttere, der benytter sig af de tilbud, som de kommercielle lokalradioer sender. Det er et stort antal lyttere, som netop understreger vigtigheden af stærke lokale radioer. Det er en klar interesse tilkendegivelse over for indhold, programmer og nyheder med en lokal forankring. For at skabe stabilitet omkring de kommercielle lokalradioer er der behov for at sikre radioernes sendetilladelser såvel som ordentligt og klare betalings forhold på rettighedsområdet.

Venstre ønsker derfor, at alle nuværende sendetilladelser forlænges frem til 2016 (2018 ved parallel sending på DAB) så der skabes rum for udvikling og planlægning.

KODA/Gramex

Den private ejendomsret har altid været helt grundlæggende for Venstre. Uden den private ejendomsret intet incitament til at investere eller udvikle. Den intellektuelle ejendomsret er en væsentlig del af beskyttelsen af den private ejendomsret. Sker der ikke en betaling for den musik, film, computerspil og programmer som danskerne downloader og bruger, så undermineres økonomien bag og muligheden for udviklingen af flere programmer eller mere kulturelt indhold.

Det betyder dog ikke, at der er frit slag for at sætte afgifterne i vejret til skyhøje niveauer. Uden balance medvirker rettighedsorganisationerne til, at det danske radiomarked ikke kan udvikles. Det skyldes ikke mindst, at KODA og Gramex de facto har monopol på at sælge rettigheder i Danmark og der derfor er yderligere behov for at der er en politisk bevågenhed på området.

I medieaftalen 2006-2010 blev det aftalt, at KODA/Gramex fremover skulle ændre deres opkrævning fra potentielle lyttere til det faktiske lyttartal. Selv om der er sket markante forbedringer på det punkt, så er der stadig behov for klarhed, når det handler om radioer på nettet, såvel som i forbindelse med overgangen til DAB blok 3, hvor nogle stationer vil få udvidet deres dækningsområde, men ikke nødvendigvis deres lyttartal.

Det andet forhold, der blev præciseret i aftalen var behovet for at KODA/Gramex afgifterne følger omsætningen frem for at bero på minimumsbetalinger. Her er der stadig plads til forbedringer og Venstre forventer, at KODA/Gramex ændrer deres opkrævninger, så de fremover afspejler omsætningen. Det er helt uhørt, når kommercielle radiostationer kan fremlægge tal, som viser, at bidraget til KODA/Gramex udgør op mod 70 pct. af den samlede omsætning. Venstre ønsker ikke at skulle gribe lovgivningsmæssigt ind i området, men muligheden foreligger såfremt der ikke som minimum kommer et loft på minimumsbetalingen, der svarer til maksimalt 15 pct. af en stations samlede omsætning.

Venstre vil:

- Slukke for FM sendenet i 2016 med en glidende udfasning frem til 2018, hvor der slukkes helt. (Forudsætningerne herfor skal dog være opfyldt)

- Sikre, at DAB sendenetnet sikkert migreres over til DAB+, som vil give plads til minimum det dobbelte antal kanaler
- Arbejde for, at KODA/Gramex afgifterne beregnes ud fra den samlede omsætning og ikke på minimumstariffer.
- Arbejde for, at afgiften for at simulcaste en stations FM-signal på nettet fjernes.
- Udbyde DAB Blok 2, hvor der på nuværende tidspunkt er 9 landsdækkende sendemuligheder, i en skønhedskonkurrence. Kanalerne kan overtages i blokke af maksimalt 3 kanaler og med følgende profil-fordeling; minimum 1 klassisk kanal, minimum 1 jazz kanal, minimum 1 nyhedskanal, minimum 1 kultur og debatkanal. De øvrige maksimalt 4 kanaler omfattes ikke af profilkrav. Der følger ingen specifikke programkrav med.
- Udbygge DAB blok 3 i DAB+ standard til fuld indendørs dækning og udbyde kanalerne i Blok 3 til lokale og regionale kommercielle og non-kommercielle radioaktører.
- Sikre, at regionerne får én sendetilladelse i hvert af de regionale områder som DAB blok 3 rummer.
- Ophæve nuværende skattelovgivning, der medfører, at DABradioer i biler beskattes som luksustilbehør.
- Indføre som lovkrav, at alle nye biler som importeres til Danmark fra 2015 skal have DAB radioer som standardudstyr.
- Forlænge de kommercielle lokale radioers sendefrekvenser til 2016 (2018 parallelt med DAB).
- Sikre, at de eksisterende FM frekvenser fra 2015 og fremefter anvendes til en udbygning af digital radiosending i DRM+ standard, som på sigt kan kobles op på EUREKA 147 standarden og dermed kompatibelt med DAB.
- Sikre, at FM båndet (bånd 2) også efter et analogt sluk fastholdes på danske hænder og konverteres om til digital sending, når formatet er klart.

Fremtidens Avisstruktur

Dagbladene i Danmark står stadig for den største del af nyhedsproduktionen i Danmark. Det bekræftede den nylige undersøgelse af, hvor nyhederne i Danmark opstår⁷. Hele 71 pct. af de nyheder som møder danskerne i radio og på TV har sin oprindelse i dagbladene, mens 10 % kommer fra nyhedsbureauer som eksempelvis Ritzau, som ligeledes ejes af Dagbladene. Men avisernes oplag i Danmark er styrtdykket og det er klart, at det presser aviserne, såvel som kvaliteten af det indhold de bringer.

Projekt Nyhedsugen fra 2008 dokumenterede opfattelsen af, at der i dag er lagt flere nyheder end for ti år siden. I en given uge i 1999 blev der bragt 32.000 'nyheder', hvor det tilsvarende tal i 2008 var 75.000 'nyheder'. I den samme periode er der ikke kommet flere journalister, ikke kommet flere redigerende, blevet færre penge til originaljournalistik og kommet flere kommunikationsfolk, hvilket måske også understreger den udvikling, der er sket og hvilke påvirkninger det også får for kvaliteten af nyhedsmediernes.

I dag læser kun 42 pct. af danskerne dagligt landsdækkende betalingsaviser - et fald på 19 pct. siden år 2000. De tre store betalingsaviser JP, Politiken og Berlingske Tidende læses i dag samlet af lidt under hver fjerde dansker, og det er et fald på 30 pct. siden 2000. Tager vi de regionale aviser med abonnement, så er oplaget fra 2000 til 2009 faldet fra 627.570 til 452.528⁸. Samtidig med nedgangen i antallet af abonnenter er annoncekronerne i aviserne også faldet markant. Det er samtidig dem med den højeste uddannelse og høje indkomster, der særligt læser betalingsaviser. De lavt uddannede og de unge abonnerer ikke på en avis, og det er særligt i dette segment, at gratisaviserne har fyldt et tomrum og på sin vis også vænnet en "avis-løs" generation til igen at læse aviser.

Mens denne udvikling har fundet sted, har der også udspillet sig en gratisaviskrig i Danmark, der har kostet en række af de store mediehuse store dele af deres opsparede ressourcer, som i dag reelt betyder, at de står upolstrede økonomiske, mens den teknologiske udvikling presser dem yderligere. Mens en række af aviserne i dag gives væk gratis – vi betaler med vores tid - så er abonnementsprisen på de store aviser steget med ikke mindre end 38,4 % i gennemsnit fra 1996 til 2004.⁹ Og et årsabonnement på et landsdækkende dagblad koster i dag mere end 4000 kroner.

Nettet har til gengæld oplevet en markant forøgelse af andelen af annoncekroner og enhver avis med respekt for sig selv har i dag en veludbygget hjemmeside. Problemet er blot, at der ikke fra begyndelsen er blevet tænkt i, hvordan man kan sikre en betaling for indholdet på Internettet. Forbrugerne har vænnet sig til, at indholdet er gratis, og det presser aviserne.

I hele perioden har den danske stat kontinuerligt støttet dagbladene med såvel nul-moms (ca. 1,1 milliard kr. årligt) og distributionsstøtte på små 400 millioner kr. årligt. Det er penge, der for størstedelens vedkommende anvendes til at distribuere dagbladene til abonnenterne i papirformat. Nye produktionsforhold betyder på den anden side, at det i dag er langt billigere at trykke og producere aviser.

Støtteordningerne er i høj grad støtteordninger, der er teknologisk skævvridende og som klart favoriserer nyhedsdistributionen på papirformat. Lovgrundlaget for ordningerne er da også netop den trykte avis, og det er på mange måder med til at hæmme den teknologiske udvikling, som kunne sikre, at aviserne kunne undergå forvandlingen fra nogle i "avisbranchen" til en del af "nyhedsbranchen".

I Venstre anerkender vi den store forskel, der er i produktionen af "originale" nyheder mellem dagbladene og øvrige medier i Danmark, og det berettiger efter vores mening til en større støtte til dagbladene end til andre aktører. Men det skal ikke ske uden, at der stilles tilsvarende krav, og der skal også langt mere fokus på,

⁷ Anker Brink Lund m.fl. "Hvor kommer nyhederne fra?" Forlaget AJOUR, 2009.

⁸ DDF og Dansk Oplagskontrol

⁹ Styrelsen for bibliotek og medier (refereret i Fagbladet Journalisten /19 /2008)

hvordan vi kan sikre en teknologisk udvikling. En udvikling, der kan gå hurtigere end nogen drømmer om¹⁰. Nogle af vurderingerne fra USA er, at der inden for det kommende årti ikke længere vil være aviser på papir. Det stiller helt nye krav til fremtidens dagblad og netportaler, og her skal vi sikre, at lovgivningen ikke spænder ben for udviklingen.

Det betyder for Venstre, at den fremtidige mediestøtte skal skrues sådan sammen, at den fokuserer mere på indhold end på platform. Da dagbladene er den absolut største leverandør af nyheder, er vi ikke bange for at en sådan omlægning vil true dagbladenes eksistens. Vi vil nemlig fortsat sætte store krav til indholdet og skelne mellem publicistisk indhold, og det som man kan betegne som 'mode, glitter og glamour'.

Et andet parameter, der er vigtigt for Venstre vil være den geografiske balance, den demografiske rækkevidde og evnen til at frembringe originalt publicistisk indhold.

Det betyder også, at gratisaviserne kan spille en rolle i kampen om støtten, da de for det første når ud til en anden målgruppe end de traditionelle aviser, blandt andet de unge og dem uden længere uddannelse. Også erfaringerne fra Frankrig, hvor alle unge tilbydes et gratis abonnement er meget positive. Den yngre målgruppe er ofte meget interesseret i avislæsning, når avisen er gratis og ved at give et gratis årsabonnement til alle 18årige, så kan de unge vende sig til at læse avis og få nyheder, hvilket kan medføre, at de tager avisen til sig og med ind i fremtiden.

Der er dog ingen tvivl om, at brugerbetaling fører til bedre og mere dybdegående journalistik, og derfor er det også vigtigt, at vi understøtter forskellige initiativer og forsøg med nye betalingsmodeller og distributionsformer af dagbladene. Det gælder mikrobetaling på nettet, men det kunne også være at give tilskud til at aviserne kan betale en ny distributionsform til deres læsere, hvor aviserne ikke længere distribueres i papirformat, men derimod elektronisk via en e-læse konsol, hvor avisen så leveres digitalt hver morgen. Allerede nu har Børsen lanceret en elektronisk avis hver lørdag, ligesom mange netmedier som eksempelvis Altinget udelukkende udkommer på nettet og i form af nyhedsbreve og temaportaler med nyhedsbreve tilknyttet.

Man kan spørge sig selv, hvorfor en avis skal udkomme alle ugen dage? I Norge er der aviser, der udkommer hver anden dag. Men hvorfor ikke også tilskynde at danske aviser afprøver nye former for distribution. Ville det ikke være oplagt at understøtte aviser, der udkom elektronisk i løbet af ugen, hvor folk har travlt og så på papirformat i weekenden, hvor der er bedre mulighed for fordybelse? Og de mange ressourcer som aviserne ville spare i tryk og distributionsomkostninger, vil man kunne anvende på at udbrede læsekonsoller, hvor abonnenterne kunne modtage deres e-avis på i løbet af ugen.

I dag betyder lovgrundlaget for distributionsstøtten, at ingen af ovenstående forslag er mulige. Det vil Venstre ændre. Vi har behov for fleksible støttepuljer, der ikke bremser den teknologiske udvikling, men tværtimod fremmer den. Hvad end vi gør, så ønsker vi dog at fastholde nul-momsen og fastholde et tempo, der sikrer, at omlægninger ikke river gulvtæppet væk under de i forvejen pressede mediehuse. I Venstre vil vi også fortsat værne om og sikre de publicistiske dagblade, da de udgør et stærkt fundament i såvel den lokale, regionale og landsdækkende nyhedsformidling, såvel som de er en platform for den demokratiske debat.

Venstre vil:

- Over en årrække bruge en stor del af distributionsstøtten til at støtte udbredelsen af e-book læsekonsoller som danskerne kan få i forbindelse med tegningen af et e-avis abonnement.

---

¹⁰ Professor I Journalistic, Boston University, Anne Donohue, og Matthew Baum, Professor I massemedier og global kommunikation på Harvard Kennedy School I forbindelse med Paneldebat hos WorldBoston 23. September 2009.

- Omformulere lovgrundlaget for omstillingspuljen, så puljen fremover kan støtte projekter, der er målrettet mod at sikre avisens udbredelse og overlevelse i en ny medie tidsalder. Det er jo helt paradoksalt at puljen i dag godt kan støtte et nyt avislayout, men ikke en overgang til nettet.
- Sikre, at lovgivningen ikke spænder ben for dagbladenes indtog på den digitale distribution.
- Sikre, at der fortsat er et geografisk støttekriterium, der sikrer, at et abonnement ikke koster mere i udkantsområderne end i de tætbefolkede områder, sådan som det er tilfældet i Sverige.
- Fremme forsøg med digitalisering af aviserne.
- Arbejde for, at e-aviser sidestilles med aviser i momslovgivningen.
- Støtte udviklingen og afgrænsning af mikrobetalings koncepter for aviserne på nettet.
- Styrke den publicistiske nyhedstradition ved at styrke støtten til indhold.
- Arbejde for at de lokale publicistiske medier støttes, da de udgør et vigtigt fundament for det lokale demokrati og samfundsengagementet.
- Sikre en større platforms uafhængighed end det er tilfældet i fordelingen af den nuværende mediestøtte.
- Sikre, at aviser, der ikke udkommer på papir alle ugens dage fortsat kan omfattes af de regler, der gælder for avis distribution
- Sikre, at nul-momsen til aviserne kan fortsætte som tidligere Statsminister Anders Fogh Rasmussen også bekræftede i forbindelse med Skattekommissionens arbejde.
- Sikre en overgangsperiode på en længere årrække for at sikre at eventuelle omlægninger indfases over tid.
- Skelne klart mellem publicistisk baserede medier og indhold af ren kommerciel eller underholdningsmæssig karakter.

Kvaliteten i det journalistiske indhold

Som medieudredningen også påviste, så er der i dag en række områder, hvor skillelinjerne mellem kommercielt og publicistisk medieindhold er blevet udvasket. Hvis mediestøtten i fremtiden skal bevæge sig væk fra at blive fordelt på baggrund af mediegrupper og i stedet på baggrund af indhold, så skal indholdet på de forskellige platforme sammenlignes og vurderes og udviklingen skal følges nøje.

I debatten omkring hele mediestøtten skal beslutningstagere kunne danne sig et overblik over, hvad der egentlig er den reelle indholdsmæssige forskel på fx et ugemagasin og tabloid-pressen. Venstre foreslår, at der hvert år publiceres en mindre analyse, hvor vigtige ændringer og tendenser i mediernes nyhedsmæssige indhold skitseres. Hvert fjerde år udarbejdes der derimod en større og opsamlende undersøgelse, der kan bidrage til at udpege væsentlige udviklinger henover tid. På den måde kan vi bedre skabe overblik over, hvor kvalificeret indholdet i nyhedsmedier reelt er, og hvordan det skal kategoriseres i forhold til at modtage støtte. Ideen eksisterer allerede i andre lande, som konsekvent indsamler og behandler en sådan viden: USA har State of the News Media, Holland har Mediamonitor, og Sverige har SOM-rapporterne.

I Danmark foreslår vi, at der oprettes en politisk uafhængig organisation bestående af mediefagfolk og repræsentanter fra universitetsverdenen, der kan skabe et opdateret overblik over udviklingen i den danske mediebranche. Da der eksisterer en stor diversitet i medielandskabet i Danmark bør et bredt snit af medier inddrages herunder, aviser, online nyhedsmedier, TV, radio samt magasiner.

Hovedvægten i undersøgelsen skal lægges på det journalistiske indhold, men også udviklingen og ændringer i bruger- og målgrupper, ejerskabsforhold mv. bør inddrages. Det betyder at både kvalitativ og kvantitativ data skal inkluderes i undersøgelsen.

Har vi styr på presse-etikken?

I en medieverden fyldt med uendelige deadlines, og hvor journalister i større grad er underlagt et behov for at producere nyheder døgnet rundt, skal vi hele tiden være opmærksomme på, at det journalistiske indhold lever op til kvalitetsmæssige og journalistiske standarder samt etiske retningslinjer. På trods af den tempofyldte medieudvikling skal det journalistiske indhold være troværdigt. Det gælder for alle nyhedsmedier, men det må især gælde for de medier, hvis overlevelse opretholdes med tilskud fra staten og dermed skatteborgernes penge.

I løbet af de sidste 10 år er der sket en stigning i borgerjournalistik, selvproducerede film på Youtube, partnerskaber mellem en dagbladsredaktion og en tv-station om dækningen af en bestemt sag, og andre nyheder, der ryger direkte i avisen uden, at indholdet gennemgår et kvalitets og troværdigheds tjek. Og ofte kan det være svært for medieforbrugeren at gennemskue, hvem afsenderen reelt er.

Mediebranchen har en forpligtigelse til at oplyse forbrugeren om, på hvilke betingelser og hvordan nyheden er skabt, så borgerne har en mulighed for at vurdere nyhedens troværdighedsværdi. Forbrugeren har krav på at vide, hvordan den varer de køber er produceret og om man kan regne med at indholdet er sandt.

Vi har igennem det sidste årti oplevet, at medierne ukritisk har produceret historier, der har haft store personlige konsekvenser for de personer som nyheden har omhandlet. Det kan være enkelt personer, men det kan også være virksomheder, interesseorganisationer, brancheforeninger eller lignende, der er blevet forfulgt af medierne på et ofte meget tyndt og til tider usandt grundlag. Medierne har en forpligtigelse til at spille rollen som borgernes 'vagthund'. Når systemet opfører sig uretfærdigt eller når kritiske sager bevidst gemmes af vejen, så er det mediernes pligt at få historierne frem i lyset. Uden nyhedsmedierne vil det heller ikke være muligt at opretholde en kommunikation på tværs af samfundet.

Medierne må hele tiden stille sig det krav, at troværdighed og etik kommer i første række. Hvis vi også i fremtiden skal have nyhedsmedier, der leverer nyheder og journalistik af et højt niveau må branchen selv bidrage til at troværdigheden er til stede. Ligeledes må borgerne ytre sine krav og forventninger til medierne, politikerne må forholde sig kritisk til støtteordninger og domstolene må dømme ud fra etik og troværdighed.

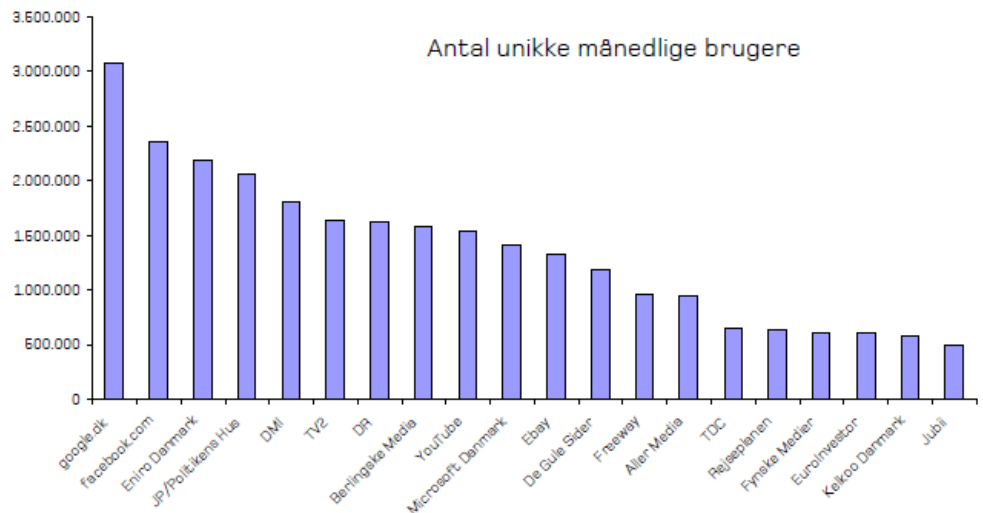
Venstre vil:

- Sikre, at der kommer mere fokus på kvaliteten af de medier, som modtager offentlig støtte.
- Oprette et uafhængigt organ a'la State of the News, som kan følge udviklingen på mediemarkedet og kvalificere mediestøttedebatten og fordelingen af offentlige støttekrone.
- Støtte tiltag, der kan være med til at fastholde etik og troværdighed i en tempofyldt medieverden.
- Arbejde for, at den erstatning, som personer, virksomheder, organisationer, der uretmæssigt er blevet hængt ud i medierne står mål med den skade, de har forvoldt.
- Arbejde for, at en berigtigelse i et medie i omfang og placering svarer til det indslag eller artikel, der har været bragt og fundet usand.
- Følge op på Pressenævnets afgørelse omkring brug af skjult kamera (sagerne 2008-6-0676 og 2008-6-0690 begge mod DR) og undersøge om der er behov for lovændringer på det område, da de senere år har budt på en række eksempler på pressenævnssager, hvor borgere er blevet filmet med skjult kamera og hvor Pressenævnet har udtalt kritik.
- Styrke Pressenævnet som institution, herunder deres mulighed for at tage principielle sager op.
- Arbejde for, at public service stationerne DR og TV2 får indført i deres public service kontrakt, at det er et selvstændigt mål, at antallet af sager, hvor der udtales kritik fra pressenævnet reduceres, så der ikke skabes tvivl omkring public service institutionernes troværdighed.
- Arbejde for, at alle medier, der sender, distribuerer eller formidler deres budskab i Danmark i videst omfang bliver underlagt medieansvarsloven.

De nye Medier

Den store vinder i den ændring som mediemarkedet har undergået er Internettet. Men ikke bare Internettet som sådan, men i høj grad en række elektroniske sociale medier, søgemaskiner og informationssider på Internettet.

Det er slut med at hente gamle aviser ned fra loftet, når vi skal bruge en gammel avisartikel, for den finder vi nu på Internettet. Internettet har betydet, at vi altid har et elektronisk leksikon i nærheden og at viden og information, som vi har brug for i vores dagligdag kun er et muse-tryk væk. På den måde er Internettet en værdifuld gave i vores dagligdag, og den unge generation kigger helt fortvivlet på sine forældre, når de forklarer, at der ikke var noget der hed Internet, da de var børn.

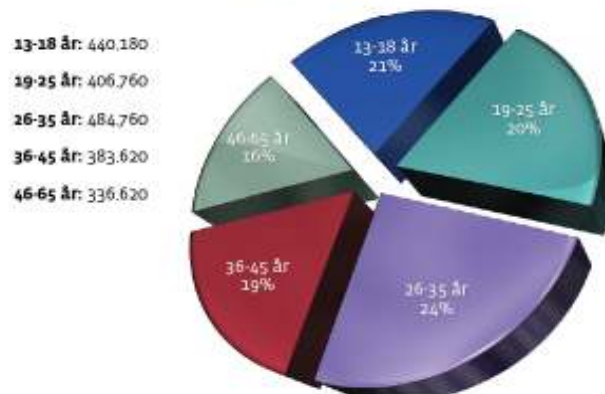
Kilde: FDIM/Gemius, juni 2009

Men Internettet stiller også nye krav til forbrugerne. Når alle og enhver kan publicere viden, nyheder og andet information på Internettet – som er tilgængelig for alle – så skal vi forholde os mere kritisk til det materiale, vi finder på nettet. Det gælder os alle, men det gælder især elever i Folkeskolen, på Ungdomsuddannelserne og studerende på videregående uddannelser, der har brug for tilgængelig viden til selv at kunne producere noget nyt. Venstre støtter, at Internettet i større grad bliver en integreret del af undervisningen på alle uddannelsesniveauer, for Internettet er både nutidens og fremtidens redskab til at skabe sig viden og information, og det skal vi som et videnssamfund altid benytte os af. Men det betyder også, at kildekritik i større grad skal på skoleskemaet og være en fast del af den daglige undervisning, helt ned i de små klasser i Folkeskolen. Børn, der er født i Internettets tid kan let komme til at tro, at Internettet har det sande svar på alt ting, og de skal derfor oplæres i, at være kritiske og stille spørgsmål til den information og de kilder, de så let kan få fat i på nettet. Venstre støtter derfor udarbejdelse af undervisningsmateriale og oplysningskampagner, der er målrettet den yngre generation, så de kan blive mere bevidste om problematikken og på en naturlig måde forholde sig kritisk.

Inden for de sidste 5-10 år har Internettet bevæget sig fra det vi kalder Web 1.0 til Web 2.0. Dermed er Internettet gået ind i en helt ny og mangfoldig tidsalder, hvor brugeren i langt højere grad selv er kommet på banen, og er nu medspiller til alt den information, underholdning og videndeling, der eksisterer på Internettet.

Nu bliver billederne fra sommerferien delt med vores familie og venner via nettet, og med en blog kan vi selv være redaktører, og skrive om de ting, der interesserer os til glæde

Facebook har i dag* 2.051.940 danske brugere!

* kilde: Facebook, uge 35 - 2009

for andre med samme interesse. Det sikrer, at vi alle kan komme til orde i en medieverden, hvor information og kommunikation langt fra er en knap ressource, og den mulighed skal vi værne om og være taknemmelige for.

Det er specielt de nye sociale medier som Facebook, MySpace, LinkedIn, YouTube, Second Life og Twitter, der har fanget danskernes interesse, og i dag kan næsten hver anden dansker prale med at have en profil på Facebook. De sociale medier har medført, at vi nu kan interagere med venner, familie, arbejdsforbindelser og ja sågar mennesker vi slet ikke kender, på en helt ny måde, der gør os i stand til at opretholde kontakten til hinanden i en travl hverdag og udveksle ideer, erfaringer og viden. Og musikere, forfattere, dokumentarister, fotografer og andre kunstnere – ja selv privatpersoner med et videokamera - har fået en platform, hvor de kan nå langt ud til et bredt publikum, der før i tiden var helt umuligt.

Internettet har på den måde i høj grad bidraget til at demokratisere kommunikationen i samfundet, og udtrykket den 'borgerlige offentlighed' har fået bedre vilkår, da vi alle kan komme til orde og tilkendegive vores holdninger og synspunkter om, hvordan det ideelle samfund ser ud, eller gøre opmærksom på sager, hvor tingenes tilstand ikke er tilfredsstillende. På samme måde har politikere og borgerne fået bedre mulighed for at kommunikere med hinanden, hvilket Venstre også ser som en meget positiv udvikling.

På den anden side har de sociale medier også givet os nye udfordringer. Børn helt ned i 7-8 års alderen går i dag på Internettet og kan komme i kontakt med folk, de slet ikke kender. Igennem årene har der beklageligt været episoder, hvor børn ufrivilligt er blevet kontaktet af pædofile på Internettet, der har udgivet sig for at være en helt anden person, end de reelt er. Det er modbydeligt, at voksne mennesker bevidst fører børn bag lyset og udsætter dem for fare, og Venstre tager stærkt afstand til det. Vi mener ikke, at løsningen er at indføre nye regler for, at børn kun kan benytte Internettet i selskab med en forælder, eller at lukke ned for sociale medier målrettet børn. Børn skal på lige fod med alle andre have adgang til den information og de muligheder, der eksisterer på Internettet, og de har på lige fod ret til at anvende sin ytringsfrihed, og udtrykke sig via Internettet. Men Venstre ønsker, at ophavsmændene til sociale medier i højere grad tager ansvar og del i at udvikle løsninger, der kan være med til at fælde sådanne misbrugere af de sociale medier. Men vi skal også se på, om den danske lovgivning på området er fulgt med tiden og udviklingen, og om den virker efter hensigten, så Internetforbrugere i alle aldre trygt kan surfe rundt på nettet i fremtiden. På samme måde mener Venstre, at sociale medier som Facebook, der har ophav uden for EU's grænser, skal overholde europæisk lovgivning, særligt omkring persondata, så brugernes retssikkerhed sikres optimalt. Internettet skaber også nye udfordringer i forhold til piratkopiering og ophavsretten. Den problematik forholder Venstre sig til senere i oplægget.

Venstre vil:

- Støtte initiativer, undervisningsmateriale og oplysningskampagner, der sætter fokus på kildekritik og kritisk brug af tilgængeligt materiale på nettet.
- Forsat støtte Folkeskolen og uddannelsesinstitutionernes arbejde med at integrere nye medier – især Internettet – i undervisningen.
- Arbejde for at lovgivningen følger med mediernes udvikling, så brugerne trygt kan anvende Internettet og at deres retssikkerhed sikres.
- Arbejde for, at sociale medier udviklet uden for EU's grænser skal overholde EU's lovgivning.
- Arbejde for, at medier som Facebook og andre sociale medier bliver underlagt den danske/europæiske forbrugerlovgivning og medieansvarslov.

Computerspil

Et af de områder som har været i enorm vækst over de senere år er computerspil, ikke bare forstået som computerspilsbranchen, men også som socialt mødested for såvel unge som gamle. Andre lande har allerede et stort forgrenet net af computerspils foreninger og e-sport organisationer, og det er en udvikling som nu også vinder indpas i Danmark.

Den danske computerspilsbranche har også hele tiden spillet en stor rolle internationalt, og danske spil som Hitman mm. har fået international berømmelse. Desværre må vi erkende, at opbygningen af stærke producenter er vanskelig i et land med et så lille hjemmemarked som det danske, og det har presset danske udviklere og virksomheder til udlandet.

I forbindelse med filmaftalen 2006-2010 blev der indført udviklingsstøtte til computerspil som Det Danske Filminstitut administrerer. Puljen var på 12 mio. og har også været en god håndsrækning, men vi har over de seneste par år oplevet, at mange danske computerspilsproducenter har været nødt til at kaste håndklædet i ringen fordi udviklingsomkostningerne ved et computerspil er så store, at mange banker og finansieringsinstitutioner ikke vil eller tør finansiere og investere i computerspil - og det til trods for at danske computerspilsudviklere er bredt anerkendte for deres spil.

I forbindelse med satsningen på oplevelsesøkonomi er der også blevet oprettet en oplevelseszone på computerspilsområdet, og det skulle gerne medvirke til at rammerne omkring den danske computerspilsbranche forbedres. Der mangler dog fortsat støtte til oprettelsen af det Interaktive Hus, et iværksætter og videnscenter for nystartede og mindre computerspilsproducenter. I Venstre ønsker vi, at fundamentet for det Interaktive hus sikres, såvel som der skabes sikkerhed for videreførelsen af computerspilsuddannelsen DADIU og Animationsværkstedet i Viborg. Vi ser også gerne, at Undervisningsministeriet tænker mere i at støtte udviklingen af læringsbaserede spil og redskaber, der kan indgå aktivt i det danske uddannelsessystem.

I mange lande er computerspil som e-sport langt mere udbredt og anerkendt, end det er i Danmark. Mange forbinder stadig det at spille computer med noget som sker derhjemme eller i snuskede computercafeer. Men meget er sket siden computerspil udelukkende var en isoleret form for underholdning for de lidt nørdede og tilbagetrukne teenagere med bumser og et for stort cola forbrug. Der er derfor behov for at undersøge mulighederne og problemerne for e-sporten i Danmark.

Venstre vil:

- Undersøge mulighederne for at computerspil anerkendes som en egentligt 'sportsgren' e-sport, der samler og organiserer mange unge såvel som ældre.
- Støtte oprettelsen af Det Interaktive Hus gennem vækstfondsmidler, så der kommer et understøttende vækst og vidensmiljø på computerspilsområdet.
- Sikre, at computerspils og animationsuddannelsen DADIU forankres under et ministerium som en anerkendt videregående uddannelse.
- arbejde for, at der udvikles læringsbaserede spil og programmer, der kan bruges i såvel Folkeskolen og på ungdomsuddannelserne. Fokus skal være på såvel sprog som de tekniske og naturvidenskabelige fag.
- Sikre udviklingsstøtte til computerspilsbranchen i Danmark i forbindelse med det kommende filmforlig.

- Udvide Oplevelseszonen om computerspil, så satsningen bliver mere slagkraftig.
- Sikre, at de koordinationsproblemer, der i dag opstår fordi computerspilsinitiativerne i Danmark er forankret i hele 4 ministerier; Kulturministeriet, Videnskabsministeriet, Undervisningsministeriet og Erhvervsministeriet, ophører.

Til kamp for ophavsretten

Man siger, at udviklingen altid går langsommere, end man forestiller sig, men at konsekvenserne altid bliver mere omfattende, end man tror. Hvis man overfører det på den udvikling, vi har oplevet i anvendelsen af informationsteknologi og almindelige menneskers brug af bredbåndsforbindelser til at kommunikere og skaffe sig viden og oplevelser, må man konstatere, at det er gået rigtigt stærkt. Det er godt, for udviklingen forbedrer mulighederne for kommunikation og videndeling i vores samfund, og dermed skaber det også et bedre fundament for vores demokrati.

Men der er altid en bagside af medaljen, og udviklingen skaber også nogle udfordringer. Senest har Pirate Bay sagen i Sverige og det svenske piratpartis indtog i Europaparlamentet sat markant fokus på det. Nu adskiller Sverige sig meget fra Danmark, men udviklingen dér rammer netop ned i essensen. Hvordan sikrer vi, at den fagre nye verden bruges til at udbrede indhold på en lovlig vis via Internettet og samtidigt sikrer os mod misbrug af mulighederne.

Den nye teknologi har skabt en meget nemmere adgang til at piratkopiere og dermed nyde godt af andres indsats uden at betale for det. Den ulovlige kopiering er naturligvis uacceptabel og en trussel mod den gode udvikling med mere åbenhed og tilgængelighed, som IT-teknologien bidrager til.

Piratkopiering er ikke blot et spørgsmål om, at nogle få pladeselskaber mister grundlaget for deres økonomiske indtjening, nej, de udfordres såmænd alligevel på daglig basis af nye produktions- og distributionsformer. Det er derimod et spørgsmål om, at de, der har lovbeskyttede rettigheder til deres egen indsats og produktion via ophavsretten, oplever, at deres arbejde stjæles fra dem og bruges frit af andre. Det vil man ikke acceptere i nogen anden del af samfundets produktive sektorer, og det skal man naturligvis heller ikke når det gælder kreativt eller netbaseret indhold og opfindelser.

Musikere, filmproducenter og diverse kunstnere må ikke opleve, at deres økonomiske grundlag forsvinder, og at der ses blindt på deres ophavsrettigheder. Det er ikke kun skadeligt for ophavsmændene selv, det er også skadeligt for udviklingen af kultur og kreativitet, da der ikke vil være et økonomisk incitament til at bidrage hertil.

Der er mange mennesker, der downloader (lægger ned på egen PC'er) og up-loader (videredistribuerer) et hav af lovligt indhold. Det bidrager til vidensdeling, og det er fornuftigt. Samtidig er vi godt klar over, at når man som almindelig forbruger downloader indhold, så er det ofte svært for den enkelte forbruger at checke om det er lovligt. Det har vi forståelse for. Men Venstre vil ikke acceptere, at der er personer og grupper, som ser det som sin fornemste opgave at muliggøre at andre kan downloade ulovligt, og det må vi skride ind overfor. For her er der tale om personer som bevidst sætter sig ud over ophavsretten og rettighedshavernes ret til betaling for eget arbejde. Det er personer der, for at sige det ligeud, fungerer som hælercentraler på dette område. Dem skal vi til livs.

Venstre ønsker, at indsatsen mod piratkopiering koncentrerer sig mod disse professionelle krænkere, og vi støtter udviklingen af metoder, der kan gøre dem bevidste om det uacceptable i deres adfærd. Men sanktionsmuligheder, der allerede i dag gives i lovgivningen skal selvfølgelig også anvendes, men det er altid bedst, hvis en ulovlig adfærd kan ændres før politiet indblandes. Vi ser det derfor som en fordel, hvis de parter der er involveret i indholdsøkonomien, som bl.a. rettighedshavere, der leverer indhold, og internetudbydere, der giver mulighed for at distribuere det, går sammen om en indsats.

Vi er bekendt med, at der har været drøftelser om det i branchen og herfra skal der lyde stor opbakning til foranstaltninger som parterne selv aftaler og administrerer. En af ideerne er, at rettighedshavere og internetudbydere sammen skaber et uafhængigt organ – eventuelt facilliteret i et allerede eksisterende offentligt nævn, der får mulighed for - via direkte breve - at kontakte de store krænkere med information om, at

der er ulovlige aktiviteter på deres forbindelse, som de bør stoppe eller gøre noget ved. En tilsvarende praksis er faktisk gældende inden for betalingskortbranchen, hvor kortudbyderen også kontakter kunden, hvis man oplever misbrug af en eller anden karakter.

Erfaringer fra Storbritannien viser, at hvis man udsender oplysende breve til forbrugere, hvor det konstateres, at der sker ulovligheder på deres IP-adresse (ejerens internet-forbindelse), så reagerer de fleste personer positivt og får sikret sin internetforbindelse mod ulovligheden. Såfremt misbruget fortsætter kan det være nødvendigt at sætte yderligere ind, men så må det ske via domstolene, som vi kender det i dag.

Venstre vil:

- Støtte beskyttelsesforanstaltninger og forebyggende metoder, der kan være med til at bekæmpe piratkopiering.
- Støtte oprettelsen af et uafhængigt organ (hvor rettighedshavere og internetudbydere indgår). Og hvor man kan få lov til at kontakte og informere krænkere af ophavsretten omkring deres ulovlige handlinger via et oplysningsbrev. På den måde får krænkere i første omgang en mulighed og et incitament til selv at stoppe deres ulovligheder før politiet inddrages og sagen på almindeligvis overgår til retssystemet.
- Understøtte initiativer og udviklingen af ordninger, der gør det let og enkelt for brugerne at betale for og anvende de teknologiske muligheder for at erhverve sig kunstnerisk indhold på lovlig vis.

Det offentliges mediepolitik

Det er ikke nok, at det offentlige Danmark ser til, mens resten af samfundet bliver mere og mere digitaliseret. Det offentlige Danmark skal have en meget klar strategi for, hvordan alle instanser kan følge med på den teknologiske vogn.

Der er behov for en samlet strategi på området og for en koordineret indsats på såvel IT, tele og medieområdet. I Venstres IT- og Teleoplæg vil du kunne læse mere om de konkrete politikker på området.

Venstre ønsker at ændre på IT og telestyrelsens nuværende form. Frem for at have ekspertise, undersøgelser og opgaver udført af IT og Telestyrelsen, skal man i højere grad købe ekspertise, opgaveløsning og rådgivning på det private marked. Det er klart, at der også fremover vil være behov for et IT og Teleorienteret kontor, som kan bistå med den tætte rådgivning og de internationale forhandlinger, der er påkrævet på frekvensområdet, men området kan med fordel omlægges i forhold til den nuværende styrelsesstruktur. Som vi har set på energi og miljøområdet opstår der hurtigt et stærkt privat miljø og marked for rådgivning på området.

Venstre vil:

- Ændre IT og telestyrelsen i den nuværende form.
- Udbyde flere dele af opgaverne på medieområdet, så ekspertise og opgaveløsning købes ind fra private aktører.